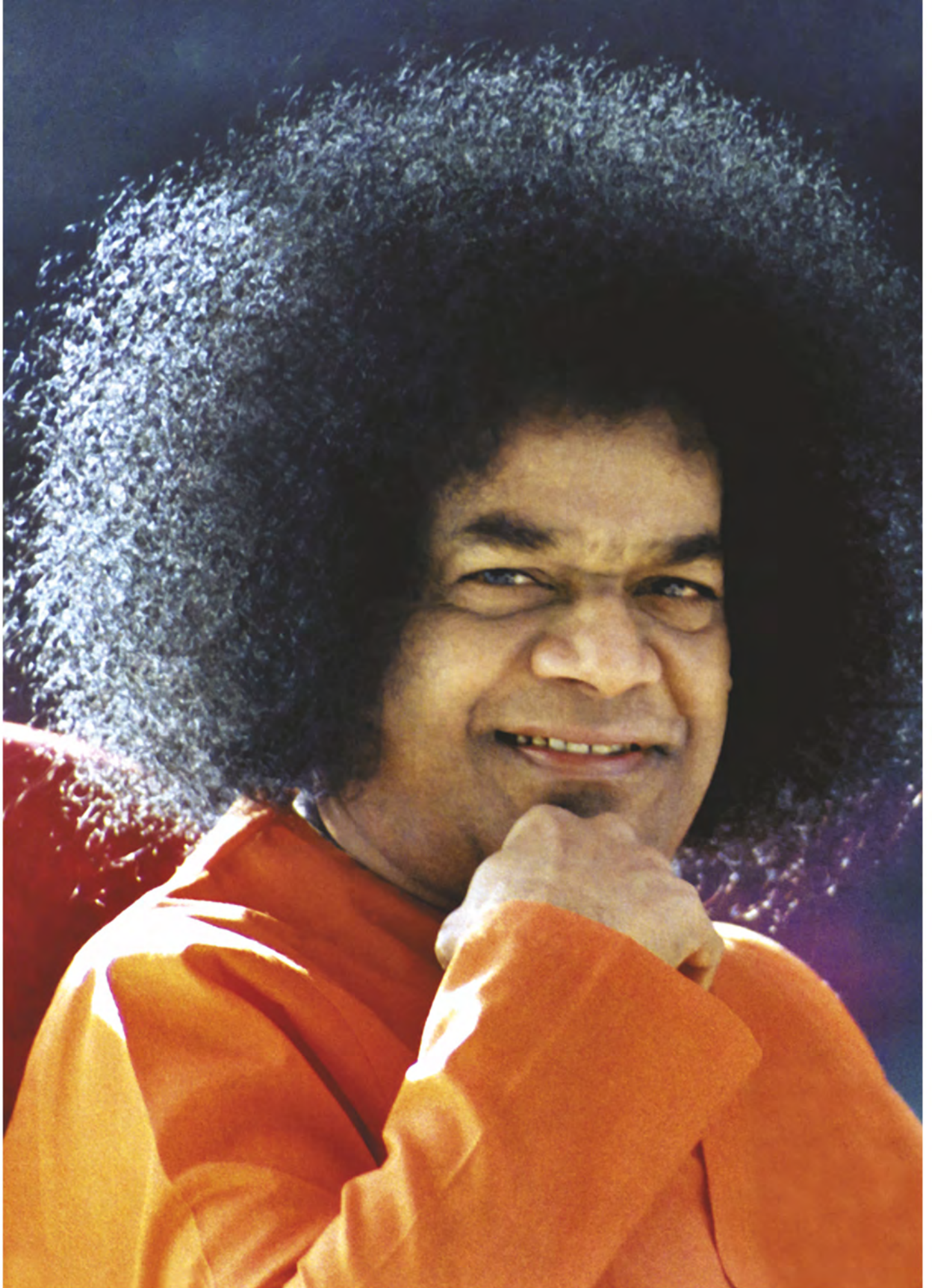

సనాతన సారథి

జనవరి 2017

“కస్తూరీ తిలకం కపొల ఫలకే మౌళౌ జటామండలం”

సనాతన సారథి

సత్య, ధర్మ, శాంతి, ప్రేమలద్వారా మానవజాతి సామాజిక,
నైతిక, ఆధ్యాత్మిక అభివృద్ధికి అర్పితము

సంపుటము 60
సంచిక 1

జనవరి 2017

ప్రచురణ తేదీ
2016 డిసెంబరు 23

1. తొలి పలుకు	సంపాదకీయం	4
2. రామకథారస వాహిని (ధారావాహికం)	భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు	6
3. జీవేశ్వరుల అనుసంధానమే మానవ లక్ష్యం	సంక్రాంతి సందేశం	11
4. ఆరోగ్య ప్రదాయి శ్రీ సత్యసాయి (38వ భాగం)	డా॥ కె.వి. కృష్ణకుమారి	16
5. మోహ క్షయం (కవీనాం కవిః)	చీమలకొండ జయశాస్త్రి	19
6. సంక్రాంతి లక్ష్మికి సుస్వాగతం	చంద్రమౌళి రమాదేవి	22
7. సేవాబిక్ష	కొప్పరపు బాలామనోహరరావు	25
8. శ్రీ సత్యసాయి విద్యాజ్యోతి - గురువుల పాత్ర	డా॥ లావణ్య నరస్యతి	27
9. మాధవ మర్త్యం - మానవ ధర్మం	డా॥ వజ్రల సత్యకమలాకర్	29
10. ముత్యాల సరాలు (6వ భాగం)	ప్రొ॥ కె. అనిల్ కుమార్	31
11. మహా మహిమాన్విత ప్రేమావతారి (67వ భాగం)	బి.వి. రమణరావు	35
12. ప్రశాంతి సమాచారం	దివి చతుర్వేది	38
13. యద్భావం తద్భవతి	చిన్నకథ	39

© శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతినిలయం

ఎడిటర్ : బి.వి. రమణరావు

అసిస్టెంట్ ఎడిటర్ : వి. శ్రీనివాసులు

టెలిఫోన్ : 287375 (సనాతన సారథి Extn. 128) STD: 08555 ISD CODE: 0091-8555

గమనిక: అడ్రసు కవరుపై గల మీ చందానెంబరు ప్రకృత మూడు పువ్వుల గుర్తు (***)
ఉన్నట్లయితే మీ చందాను వెంటనే రెన్యూవల్ చేయించుకోగలరు.

ఆధికారికమైన వెబ్సైట్లు : ప్రచురణల విభాగం, సాధనా ట్రస్టు: www.srisathyaipublications.com

భగవాన్ ఫోటోలు: www.saireflections.org ప్రశాంతి సమాచారం: www.theprasanthireporter.org

E-mail: subscriptions@sssbpt.org, editor@sssbpt.org

శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం, అనంతపురం జిల్లా (ఆం.ప్ర) - 515134 తరపున ప్రశాంతి
నిలయంలోని శ్రీ సత్యసాయి ఆశ్రమ పరిధిలో ఉన్న శ్రీ సత్యసాయి ప్రెస్ పెడ్ (120 X 40)లో ముద్రింపబడి ప్రచురింపబడింది.

ముద్రాపకుడు, ప్రచురణకర్త : కె.ఎస్. రాజన్

శ్రీరాముడు అరణ్యవాసానికి బయల్దేరేముందు తన వస్తువులను, ఆభరణాలను బీదలకు పంచిపెడుతుంటే అక్కడికి ఒక వృద్ధ బ్రాహ్మణుడు వచ్చాడు. “స్వామీ! మీరు తిరిగి వచ్చేంతవరకు నేను బ్రతుకుతానో లేదో! కనుక, మీ దర్శన స్పర్శన సంభాషణలకోసం వచ్చాను. నాకింకేమీ అక్కర్లేదు” అన్నాడు. రాముడు ఆ వృద్ధుని ఆలింగనం చేసుకొని, “నాయనా! నా చేతులు వట్టివికాదు, గట్టివి. నీ ప్రేమను నేనందుకున్నప్పుడు, నా ప్రేమనుకూడా నీకందించాలి. ఇప్పుడు నా స్పర్శచేత నీకు దండిగా శక్తి వచ్చింది. నీ చేతిలో ఉన్న కణ్ణును ఎంత దూరం విసురుతావో విసురు! ఆ ప్రదేశములోగల ధన కనక వస్తు వాహనాదులను నీకందిస్తాను” అన్నాడు. ఆ వృద్ధునికి ఎటువంటి ఆశకూడాలేదు. అయినా రామాజ్ఞను శిరసావహించి కణ్ణును విసిరాడు. రామానుగ్రహ ప్రభావం చేత, ఆ కణ్ణు సరయునదినంతా చుట్టి తిరిగి రాముని దగ్గరకే వచ్చింది. అనగా, అనేక భవనములు, ఆస్తులు, గోవులు ఆ బ్రాహ్మణునికి స్వాధీనమైపోయాయి. “స్వామీ! నేను వచ్చింది కేవలం మీ దర్శనంకోసమే! ఇంత బరువు నాకెందుకు?” అని వృద్ధుడు పలుకగా, “బ్రాహ్మణోత్తమా! ఇది నీ జన్మాంతరప్రాప్తి. నీ భావమే నా ప్రేమకు మూలం. అంతేకాదు. నేను అరణ్యవాసం చేసి తిరిగి వచ్చిన తరువాతకూడా నా దర్శన స్పర్శన సంభాషణ భాగ్యములు నీకు లభిస్తాయి” అని రాముడు పలికి, అతణ్ణి ఆశీర్వదించి పంపాడు. కష్ట సమయంలోకూడా రాముడు కనబరచిన త్యాగస్ఫూర్తిని వర్ణిస్తూ భగవాన్ తెలియజేసిన ఉదంతమిది. **రామకథారసవాహిని** (35వ భాగం)లో సీతారామ లక్ష్మణులు అరణ్యానికి బయల్దేరినప్పుడు అయోధ్య శోకార్ణవంలో మునిగిన ఘట్టం హృదయాల్ని కదిలిస్తుంది.

ధర్మార్థ కామమోక్షములనే నాలుగు పురుషార్థములలో ఈనాటి మానవుడు ధర్మమనే పాదములను, మోక్షమనే శిరస్సును విస్మరించి, అర్థకామములనే మొండెమును పట్టుకొని వ్రేలాడుతున్నాడు. అందుచేతనే మానవుని

జీవితం ఈనాడు ‘తల, తోక’ లేని బ్రతుకుగా ఉంటున్నది. అని సెలవిచ్చారు, భగవాన్. అర్థము అంటే ధన కనక వస్తువాహనాదులు కాదు; కామము అంటే భోగవాంఛతో కూడిన దుర్భావము కాదు. తనువు తరించే నిమిత్తం వచ్చినదేగాని, ప్రపంచాన్ని వరించే నిమిత్తం కాదు. మనస్సును దేహభావమునుండి దైవభావమువైపు మరల్చి రాకపోకలు లేనటువంటి స్థితిని అందుకోవడమే జీవిత లక్ష్యం అన్న సందేశాన్నిస్తుంది, “**జీవేశ్వరుల అనుసంధానమే మానవ లక్ష్యం**”

కురంగ మతంగ పతంగ మీన భృంగములు వరుసగా శబ్ద స్పర్శ రూప రస గంధములకు లోబడి బంధింప బడుతున్నాయి, ప్రాణాలు కోల్పోతున్నాయి. ఈవిధంగా ఒక్కొక్క ప్రాణి ఒక్కొక్క ఇంద్రియానికి లొంగిపోవడంవలన బంధింపబడుతుంటే, ఇక పంచేంద్రియాలకూ లొంగి పోయిన మానవుని గతి ఏమవుతుంది? అని ప్రశ్నించారు, భగవాన్. ఇంద్రియములకు యజమాని మనస్సు. మన మానసిక స్థితిగతులు మనం తీసుకునే ఆహారంపైన ఆధారపడి ఉంటాయి. ఆహారము అంటే కేవలం నోటితో తీసుకునేది కాదు; పంచేంద్రియాలద్వారా తీసుకునేదంతా ఆహారమే అని భగవాన్ వివరించారు. ఆరోగ్యదీప్తులనూ ఆనందజ్యోతులనూ వెలిగించుకోవడానికి పాటించవలసిన ఆహార నియమాలను తెలియజేస్తుంది, “**ఆరోగ్యప్రదాయి శ్రీ సత్యసాయి**” (38వ భాగం)

ఆధునిక ప్రపంచానికి అన్నిరంగాలలోనూ ఆదర్శ ప్రాయంగా, మార్గదర్శకంగా వెలుగొందుతోంది ప్రశాంతి నిలయం. విద్య, వైద్య, ఆధ్యాత్మిక సామాజిక సేవాకార్యక్రమాలతోపాటు వివిధ మతవిశ్వాసాలకు సంబంధించిన పండుగలు, పర్వదినాలకుకూడా ప్రశాంతి నిలయంలో విశేషమైన ప్రాముఖ్యత ఉన్నది. “ప్రశాంతి నిలయం అందరిదీ, సాయీశుడు అందరివాడేలే” అన్న స్ఫూర్తితో, దైవపితృత్వ మానవ సోదరత్వ భావనతో అన్ని మతాలవారు, అన్నిరాష్ట్రాలవారు పుట్టినింటికి వచ్చినట్లుగా

పుట్టపర్తికి తరలివచ్చి వారివారి పండుగలను ఆనందోత్సాహాలతో జరుపుకోవడం కనువిందు చేసే కమనీయ దృశ్యం. భగవాన్ భావప్రియులేగాని, బాహ్య ప్రియులుకాదు కదా! కనుకనే, కేవలం బాహ్యమైన ఆచారాలకు, ఆడంబరాలకు ప్రాధాన్యత ఇవ్వకుండా అంతరార్థాలను అవిష్కరించేవిధంగా ప్రశాంతి నిలయంలో పండుగలను నిర్వహిస్తున్నారు. ఈ జనవరి మాసంలో మనం జరుపుకునే పండుగల వైశిష్ట్యాన్ని వివరించే రచన, **“సంక్రాంతి లక్ష్మికి సుస్వాగతం”**

“ఈనాటి మానవుడు జపాలు, ధ్యానాలు చేస్తే పాప పరిహారం అవుతుందని భ్రమిస్తున్నాడు. ఈవిధంగా పాప పరిహారంకోసం చూస్తున్నాడేగాని పాపం చేయకుండా ఉండడానికి ప్రయత్నించడం లేదు. జన్మజన్మల పాపఫలం మానవుణ్ణి దుష్కార్యాలలోకి నెట్టివేస్తుంది. దీనిని పరిహారం గావించుకునే నిమిత్తం సేవలలో ప్రవేశించాలి. ఇతరుల హృదయాలను సంతృప్తిపరిస్తే, వారి సంతృప్తి మనకు పాపపరిహారం గావిస్తుంది” అని ప్రవచించారు భగవాన్. సేవకుగల ప్రధాన అంగములను, సేవాదేశకు ఉండ వలసిన లక్షణాలను వివరించే రచన, **“సేవాదీక్ష”**

“హృదయంలో ధర్మం నెలకొన్నప్పుడు శీలంలో సౌందర్యం ఉట్టిపడుతుంది. శీలంలో సౌందర్యం ఉంటే గృహంలో సామరస్యం ఏర్పడుతుంది. గృహంలో సామరస్యం ఏర్పడినప్పుడు దేశంలో క్రమశిక్షణ ఉంటుంది. దేశంలో క్రమశిక్షణ ఉన్నప్పుడే ప్రపంచంలో శాంతి వర్ధిల్లుతుంది” అన్న భగవాన్ సందేశస్ఫూర్తితో, భావి పౌరులైన బాలలలో గుణసౌందర్యం పెంపొందించి తద్వారా వారి గృహాన్ని, సమాజాన్ని ప్రభావితం చేసి, దేశ ప్రగతికి, విశ్వశాంతికి దోహదం చేయాలన్న లక్ష్యంతో జాతీయస్థాయిలో సాయి యువత చేపట్టిన కార్యక్రమం ‘విద్యాజ్యోతి’. ఇందులో బాలవికాస్ గురువులు అందించ గల గణనీయమైన సేవలను వివరించే రచన, **“శ్రీ సత్యసాయి విద్యాజ్యోతి - బాలవికాస్ గురువుల పాత్ర”**

జనని గర్భమునుండి జన్మించినప్పుడు మానవుడు కంటికి కనిపించని ఒక కంఠమాలను ధరించి వస్తున్నాడని చెప్తూ భగవాన్ ఇలా వివరించారు:

“పూర్వజన్మల కర్మలు పొందుపరచి మంచియైనను చెడుగైన త్రుంచకుండ బ్రహ్మ మీకిచ్చి పంపును బరువుమాల కర్మలన్నియు చేర్చిన కంఠమాల”

అంతేకాదు, “వేసుకుందురు మీరు కడుచేదువిత్తులు, ఆశింతురు నేడు అతిరుచ్యఫలములు” అనికూడా చెప్పి మనలోని దోషాన్ని ఎత్తిచూపారు. అయితే, మన కర్మఫలం మనం అనుభవించవలసిందేనా? మన కష్టాలు కడతేరే మార్గమే లేదా? అని నిరాశపడనక్కర్లేదు. అనుగ్రహ బలం సంపాదిస్తే కర్మఫలం తేలికైపోతుందన్న సందేశాన్నిచ్చే రచన, **“మాధవ మర్మం - మానవ ధర్మం”**

సాధారణంగా వెనుకబడిన రాష్ట్రంగా భావింపబడే ఒడిషా ఆధ్యాత్మిక, సాంస్కృతిక, సేవారంగాలలో ఎంతో సంపన్నమైనదిగా చెప్పుకోవాలి. భక్తిశ్రద్ధలు, క్రమశిక్షణ, వినయ విధేయతలలో ఆ రాష్ట్రం ముందు వరుసలో నిలుస్తుందని నిస్సందేహంగా చెప్పవచ్చు. ఒడిషాలో దిగ్విజయంగా నిర్వహింపబడుతున్న సాయిసంస్థల సేవాకార్యక్రమాలను స్వయంగా చూసి ఆనందించిన అనిల్ కుమార్ గారు స్ఫూర్తిదాయకమైన ఆ వివరాలను, విశేషాలను **ముత్యాలసరాలు** (6వ భాగం)లో పంచుకుంటున్నారు.

“ఓ భగవంతుడా! నన్ను పరీక్షించవద్దు” అని కొందరు ప్రార్థిస్తుంటారు. అది సరియైన ప్రార్థన కాదు. పరీక్షలో పాసైనప్పుడే కదా విద్యార్థులు పైతరగతులకు వెళ్ళగలిగేది. అదేవిధంగా, భగవంతుడు భక్తుల్ని పరీక్షించడం వారిని ఉన్నత స్థాయికి చేర్చడానికే! వారిపై తన అనుగ్రహాన్ని కురిపించడానికే! ‘టెస్ట్’ భగవంతునికి ‘టేస్టు’ అని పేర్కొన్నారు భగవాన్. వారు పెట్టే పరీక్షలో నెగ్గడానికి భక్తునికి ముఖ్యంగా ఉండవలసింది “నీవే తప్ప నితః పరంబెరుగ” అన్న శరణాగతి భావం. “గడ్డి చూపితే దగ్గరికి రావడం, కఱ్ఱ చూపితే పరిగెత్తి పారిపోవడం పశులక్షణం” అన్నారు, భగవాన్. “పాల ముంచినా నీట ముంచినా నీదే భారం స్వామీ” అనే భావనతో, వారు పరీక్షించేకొలదీ వారి పాదాలను మరింత గట్టిగా పట్టుకునే ప్రయత్నం చేస్తే “గ్రేస్ మార్కులు” వేసి మనల్ని ఉత్తీర్ణులను చేస్తారు ఆ మహామహిమాన్విత ప్రేమావతారి. - సం॥

భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిశ్వర విరచిత

రామోద్ధారోగో వాహిని

(గత సంచిక తరువాయి - 35వ భాగం)

ఇంతలో తల్లి ఆనతి తీసుకొనివచ్చిన లక్ష్మణునితో కలసి, సీతారాములు రాజమందిరమునకు వెళ్లుచుండుట వీధులలోని ప్రజలు చూడలేకపోయినారు. ప్రజల శరీరములు వాడిన మొక్కలవలె వ్రాల దొడగెను. ప్రజల మనసులు దుఃఖముచే వ్యాకులమయ్యెను. తేనెను పోగొట్టుకొనిన తుమ్మెదలవలె ప్రజలు దీనులైరి. చేతులను నలుపుకొనుచు, శిరస్సులను మోదుకొనుచు రెక్కలు లేని పక్షులవలె విలపించిరి. వేల జనులు రాజహజారములో నిలచియుండిరి. వారల విచారము వర్ణింపశక్యముకానిదై పోయెను.

ఇంతలో మంత్రి లోనికి వెళ్లి స్పృహతప్పి పడియుండిన రాజును లేవదీసి కూర్చుండ బెట్టెను. సీతారామలక్ష్మణులు తమ దర్శన నిమిత్తమై వచ్చుచున్నారని తెలిపెను. రామచంద్రుడు ప్రియవచనములు పలుకుచు తండ్రిని సమీపించెను. జానకిని, లక్ష్మణుని

చూచి దశరథుడు అమితముగా దుఃఖించెను. రామచంద్రుని కౌగిలించుకొని పరవశుడై నేలపడెను. పొంగిపొరలు దుఃఖముచే మాటలాడని స్థితిలో ఎదను బాదుకొనుచున్న దశరథుని అవస్థను సీతారామలక్ష్మణులు చూడలేకపోయినారు. లక్ష్మణుడు చెంతనే నిల్చిని రీవిగా చూచుచున్న కైకను క్షణములో ప్రాణము తీయునటుల కండ్లెత్తచేసి ఉగ్రుడై చూచుచూ, తిరిగి కోపమును చల్లార్చుకొనుచు రామచంద్రుని శాంతపదనమును దర్శించుచుండెను.

ఇంతలో కైక, “రామా! నీవు మీ తండ్రిని మరింత దుఃఖమునకు గురిచేయుచున్నావు. ఎంత త్వరగా నీవు బయలుదేరి అరణ్యము చేరిన, మీ తండ్రి అంత త్వరలో శాంతిని అందుకొనగలడు. కాన ఆలస్యము చేయక తండ్రికి నమస్కరించి బయలుదేరుట మంచిద”ని నిర్దాక్షిణ్యముగా పలికిన పలుకులు దశరథుని గుండెను బ్రద్దలు చేసినవి. ఆ మాట వినగనే, “రాక్షసీ! ఎంత కఠినవాక్కులాడుచున్నావే!” అని మూర్ఛనొందెను.

ఆ సమయమును చూచుకొని సీతారామలక్ష్మణులు తండ్రి పాదములకు నమస్కరించి, “హే పితాజీ! మమ్ములను దీవించి సెలవు దయచేయుడు” అనిరి. “తమరు దుఃఖమును పొందుట మంచిది కాదు. ఇది సంతోషమునకు సమయము. అతి మోహము అపకీర్తికి మార్గము” అని తండ్రిని మోహము విడువమని పాదములు గట్టిగా పట్టి మోకాళ్ళపై కూర్చున్న రాముని కన్నులు తెరచి చూచి దశరథుడు ప్రయాసతో లేచి కూర్చొని రాముని చేతులు పట్టుకొని, “నా బంగారు బిడ్డా!

నా మాట వినుము. నీవు
నియతాత్ముడవు. ఉచితకార్యములు
చేయుట నీకు తగును. అపరాధము
చేసినవాడొకడై, దాని ఫలము
అనుభవించువాడు మరొకడని
చెప్పుట యుచితముకాదు.
విధిక్యతములు విచిత్రములు.
వానిని తెలుసుకొనువారెవరు?”
అని రాముని ప్రయాణమును
తప్పించుటకు రాజు నిష్కపటంగా
అనేకవిధములు తెలుపుచూపెను.

ధీరుడును, చతురుడును,

ధర్మదురంధరుడును అగు శ్రీరాముని ముఖ
లక్షణములను బట్టి అతడు ప్రయాణమునకు సిద్ధముగా
నున్నాడని దశరథుడు గ్రహించెను. జానకిని దగ్గర
పిలిచి, ఆమె శిరస్సును నిమిరుచు, వనవాస
కష్టములు ఆమెకు తెలుపుచు, అత్తమామలవద్దగానీ
లేక తల్లిదండ్రుల చెంతకానీ ఉండుట మంచిదని
బోధించుచూ, భరించలేని బాధతో దుఃఖించుచూ,
కైకను చూచి పండ్లు కొరుకుచూ, నానావిధముల
కుములుచున్న రాజును చూచి సీతాదేవి పాదములకు
నమస్కరించి, “మామా! నా మనసు రామసేవనే
ఆశించుచున్నది. అట్టి సేవాభాగ్యము అరణ్యమున
నాకు అమితముగా లభించును. అట్టి ఘన ఫలమును
వీడి నేనుండలేను. సతికి అత్తమామల సేవలూ
తల్లిదండ్రుల సేవలూ అంత సంతృప్తిని అందించవు.
పతిసేవకు మించిన ఆనందము, సుఖము ఎందునూ
చిక్కదు. మీరు అడ్డుచెప్పక ఆశీర్వాదించి నన్ను
రామచంద్రునితో పంపుడ”ని ప్రార్థించిన సీత వాంఛను
అర్థము చేసుకొని, దశరథుడు సీతయొక్క గుణములను
నానావిధముల వర్ణించి కైకకు తెలిపెను.

ఇంతలో మంత్రుల భార్యలు, గురుపత్నియు,
సీతను చెంత బిలిచి, వనవాస కష్టములనుగురించి

పలుతెఱంగుల బోధించిరి.
గురుపత్ని మరింత చొరవ
తీసుకొని, “సీతా! వనమునకు
నిన్ను బొమ్మని చెప్పలేదు. ఈ
విషయములో నీవు అతి
దుఃఖములో మునిగిన అత్త
మామలను అనుసరించి, వారి
బాధలను ఉపశాంతి చేయుటకై
అత్తమామల చెంత ఉండుట
మంచిది. రామునకు అర్థాంగి
వగుటచే, రాముడు ఇవ్వలేని
తృప్తిని అర్థభాగమైన నీవైనను

ఇచ్చి అత్తమామలను దుఃఖమునుండి తప్పించుము.
జ్యేష్ఠపుత్రుడైన రామచంద్రుని అర్థాంగివగుటచే, రాజ్య
పాలనమునకుకూడా నీకు అధికారమున్నది. పితృవాక్య
పరిపాలనకై రాముడు వనవాసము చేసిననూ, నీవు
రాజ్యపాలనచేసి రామునికి కీర్తిని, అత్తమామలకు
సంతృప్తిని అందించుము. ఇదికూడనూ రామసతివైన
నీకు పరమ లక్ష్యము” అని బోధించెను.
శరత్కాలములోని చంద్రకిరణములు చక్రవాకమును
వలె మృదుమధురమగు వారి చల్లని హితోపదేశములు
జానకిని వ్యాకులపెట్టెను. ఆమె సంకోచించి
ప్రతివచనము చెప్పక ఊరకుండెను.

ఇంతలో కైకేయి నారవస్త్రములను, తులసీ
పూసలను పట్టుకొని వచ్చి వానిని రాముని యెదుట
బెట్టి, “రామా! రాజునకు నీవు ప్రాణమువంటివాడవు.
నీయందుగల వాత్సల్యముచే, వారు నిన్ను విడువలేక,
అపకీర్తిని తెచ్చుకొనుచున్నారు. నిన్ను వనమునకు
వెళ్ళమని ఎప్పటికినీ చెప్పదు. అతని అంగీకారమునకై
నీవు కాచిన, ప్రయోజనముండదు. నీవు అపకీర్తిని కోరి
రాజ్యము ఏలుదువా? నారచీరలు కట్టి వనమునకు
వెళ్లి ఇక్ష్వాకు వంశమునకు శాశ్వత కీర్తిని తెత్తువా? ఈ

రెండింటిలో ఏదో ఒకదానిని గావింపుము” అని చెప్పెను.

కైకేయి చెప్పిన మాటలకు శ్రీరామచంద్రుడు సంతసించెను. కానీ, ఆ పలుకులు రాజు హృదయమునకు ములుకులవలె నాటెను. “అహా! ఎంత నిర్భాగ్యుడను! ఇట్టి కఠినమైన మాటలను వినియూ నా ప్రాణములు నన్ను విడిచిపోకున్నవి” అని తిరిగి దుఃఖముతో తెలివితప్పి నేలకూలెను. ప్రతిసారి ఈవిధముగా దుఃఖించుచూ మూర్ఛిల్లుచున్న తండ్రిని చూడలేకపోయినాడు, రామచంద్రుడు. కైకేయి మాటలను నడచుకొని ఎంత త్వరగా అరణ్యమునకు బయలుదేరిన అంత మంచిదని తలంచి, పినతల్లి తెచ్చిన నారవస్త్రములను రెండింటిని తీసి ఒకటి తాను చుట్టుకొనెను. మరొకటి సీతకు అందించుటకు ప్రయత్నించెను. కానీ, వాటిని ఎట్లు ధరించవలెనో ఆమెకు తెలియక సిగ్గుచే అటు ఇటు చూచుచు ఆ చిన్నతుండుగా ఉన్న నారచీరను చేతియందుంచుకొని నిలుచుండెను.

ఇంతలో నారవస్త్రమును ధరించిన శ్రీరాముడు సీతచెంతకు వచ్చి అతి మెల్లగా మాట్లాడదొడగెను. ఆమెకూడనూ సిగ్గుతో, “నాథా! ఈ నారచీరలను ముని పత్నులెట్లు ధరింతురో నేనెరుగను. కాన నేనెట్లు ధరించుట? అంతియేకాక ఇది సామాన్యమైన చీరవలె లేక అతిచిన్నదిగా ఉండుటచేత నేను సహజరీతిగా ధరించలేకున్నాను” అని కొంత మెల్లగా విచారంగా పలికెను. సీత పలుకులకు రాముడు ధైర్యము చెపుతూ చెంతచేరి తానే స్వయముగా ఆ నారచీరను సీతకు ఈవిధముగా కట్టవచ్చునని ఆమెకు కట్టి చూపుచుండుట అక్కడ చేరిన గురుపత్ని మిగిలిన అంతఃపుర స్త్రీలు చూచి కంటిధారలు కార్చిరి.

ఇంతలో గురువైన వసిష్ఠులవారువచ్చి, ఈ దృశ్యమును చూచి నిలిచెను. కైకను చీవాట్లు పెట్టెను.

నారచీరలు సీత కట్టనవసరము లేదనియును, కైక కోరిన కోరికలలో భరతునకు పట్టాభిషేకము, రామచంద్రునకు వనవాసము ఈ రెండే ఆమె నిబంధనలనియూ, సీత సమస్త సౌకర్యములతో రాజరీతితో అరణ్యవాసము చేయవచ్చుననియూ తెలుపుటచే పైన చుట్టిన నారచీరను శ్రీరాముడు తీసివేసెను.

అంత సీత గురువునకు నమస్కరించి, “స్వామీ! నేను నారచీరలు కట్టుటలో కైక వాంఛకు ఎట్టి సంబంధం లేకపోయిననూ నాథుని అనుసరించుటలో నా కర్తవ్యమును నిర్వర్తించవచ్చునుకదా! నారచీరలను ధరించిన పతితో, సర్వాభరణ సౌందర్యముతో, రాజ గౌరవమునకు తగిన విలువైన వస్త్రములను ధరించి వనవాసము చేయుటలో నాకు గౌరవము లేదు కదా! పతిని అనుసరించు సతికి ఇట్టిది పరమ విరుద్ధము గాన, నా గౌరవప్రతిష్ఠలకైననూ నేను ఈ నారచీరలు కట్టుకొనుటకు తమరు అనుజ్ఞ ఇవ్వవలెను” అని ప్రార్థించెను.

సీత పలికిన ఈ ధర్మనీతులు వసిష్ఠులవారి హృదయాన్నికూడను కరిగించినవి. వసిష్ఠులవారు మహావిచారముతో, “సీతా! సుగుణశీలవైన నీకు ఇట్టి తలపులు సహజమే. అయితే రాజనీతిని బట్టి కొన్ని హద్దులుకూడను మీరరాదు. మీ అత్తగారైన కైక కుటిలబుద్ధికి తగినటుల మనముకూడనూ కొన్ని బుద్ధులను ఆమెకు తెలుపవలసి ఉండును. నిజముగా నేడు నీ పతియైన రామునకు పట్టాభిషేకము చేయవలసినది. అది కారణాంతరముచేతను, కొన్ని పూర్వపు వాగ్దానములవలననూ అట్లు జరుగక పోయినప్పటికిని భరతునకు పట్టాభిషేకము చేయుట రాజనీతికి విరుద్ధము. జ్యేష్ఠపుత్రునకు తప్ప అన్యులకు అధికారము లేదు. అట్లు జ్యేష్ఠపుత్రుడు మనః పూర్వకముగా పట్టాభిషేకమును త్యజించిన అతని

అర్ధాంగియైన నీకు ఆ రాజ్యాధికారముండునుకానీ, మూడవవానికి ఏమాత్రము వీలుండదు” అని ధర్మవచనములు పలుకుచున్న వసిష్ఠులవారి పలుకులకు కైక కొంత దిగులొందినటుల కనిపించెను. అయితే, సీత అట్టి అధికారమును ఆశించదన్న విషయము కైకేయికి తెలియకపోలేదు. వసిష్ఠులవారు ఏది చెప్పిననూ సీత వాటిని తన హృదయమునకు చేర్చక నారచీరనే ధరించుటకు ప్రయత్నించుచుండెను. ఆ అవస్థను చూడలేక గురుపత్ని నివారించుటకు చేతకాకపోవుటచే, తప్పినదికాదని, తానే పూర్వము కట్టిన చీరపై మునిపత్నులు కట్టుకొనురీతిగా చుట్టి కట్టెను. ఇంతలో లక్ష్మణుడుకూడా సీతారాములను అనుసరించి నారచీరను కట్టెను. ఆలస్యమునకు

సమయముకాదని రాముడు దృఢము చేసుకొని మూవురు మూర్ఛిల్లిన తండ్రి పాదములకు నమస్కరించి చెంతనున్న కైకకు నమస్కరించి, గురువైన వసిష్ఠులవారికీ, వారి పత్నికీ నమస్కరించి, వనమునకు బయలుదేరిరి.

మునివేషములతో వీధిలో నడచి వెళ్లుచున్న సీతారామలక్ష్మణులను చూచి ప్రజలు ఘొల్లున ఏడ్వసాగిరి; మూర్ఛిల్లిరి; తలలు బాదుకొనిరి. రామచంద్రుడు అంతఃపురము దాటి రాజవీధి సింహద్వారములో నిలిచి, వసిష్ఠులవారికి నమస్కరించి ప్రజలకు నీతివచనములు తెలిపి, వారు దుఃఖించుట మంచిది కాదనియూ, త్వరలో పదునాలుగు సంవత్సరములు గడుపుకొని తిరిగి అయోధ్యకు చేరుదుమనియూ, ఇది మీకునూ నాకునూ లోకమునకే కల్యాణకరమైన ఆజ్ఞ అనియూ మృదుమధుర వాక్యములాడి, బీదలకు దానధర్మములను, బ్రాహ్మణులకు తగిన వసతులను, యజ్ఞయాగాది క్రతువులకు తగిన భూదాన, గోదాన, సువర్ణ దానములను చేయించుమని గురువును ప్రార్థించి చేతులు జోడించి, “గురుదేవా! ప్రజలకూ నా తల్లిదండ్రులకూ మీరే తల్లిదండ్రులు. ప్రజలను ఆదరించి పోషించి కన్న బిడ్డలవలె కాపాడునట్లు రాజునకు

బోధించి, శాసించుచుండవలెన”ని పదేపదే ప్రార్థించు రామచంద్రుని వచనములు వింటూ ఉన్న ప్రజల హృదయములు బద్దలయినవి. ఇట్టి మహారాజు పరిపాలనకు నోచుకోలేని మా ప్రాణము లెందుకని కొందరు గుండెలను బాదుకొన్నారు. కొందరు తలలు కొట్టుకొన్నారు. కొందరు క్రిందపడి విలపించినారు.

ఇంతలో రామచంద్రుడు చేతులు జోడించి ప్రజల వైపునకు తిరిగి, “ప్రాణసమానులైన ప్రజలారా! మన ప్రభువైన దశరథుడు నన్ను వనపరిపాలన నిమిత్తమై పంపెను. ద్వేషమునకు హృదయమున చోటివ్వక రాజు క్షేమమును కోరుచూ రాజాజ్ఞను శిరసావహించి ఆనందముతో కాలమును గడుపవలెను. నాపై గల ప్రేమతో మీరు రాజును ద్వేషించరాదు. రాజునకు కీడు కోరరాదు. నేను వనమునకు వెళ్లిన తరువాతకూడనూ రాజుగారికి సౌఖ్యము కలుగునట్లు ప్రవర్తించువారే నాకు ప్రియులు. అట్టివారే నా మిత్రులు. ఈ వాక్యములను నెరవేర్చి నన్ను ఆనందపెట్టుడ”ని కోరెను.

“ఓ జనులారా! నా వియోగముచే నా తల్లియైన కౌసల్య దుఃఖించుచుండును. ఇది ప్రతి మాతృమూర్తికీ సహజమే. మీరు చతురులు కనుక ఆమె దుఃఖము పోవునట్లు తీరునట్లు తగిన ప్రయత్నములు చేయుడు” అని ఈ ప్రకారము శ్రీరాముడు కోరి సుమంతుని పిలిచి, అతనితో, “ఓ సుమంతా! నీవిక తండ్రిచెంతకు వెళ్లి అతనికి అనేకవిధముల బోధించి శాంతపరచుము” అని కోరెను. చేయునది లేక కంటిధారలు కారుస్తూ సుమంతుడు మాటలాడలేకపోయినాడు. మహా దుఃఖమును భరించలేక ఘొల్లన ఏడ్చినాడు. ప్రక్కనే నిలచిన తోటి మంత్రులూ బంట్లోతులూ సుమంతుని అనేకవిధముల ఓదార్చి వారునూ దుఃఖించి, రాజాజ్ఞ శిరసావహించి లోనికి వెళ్లిరి.

నగరమంతయూ శోకార్థవములో మునిగి యుండెను. ఇంతలో దశరథుడు మూర్ఛనుండి లేచి, తెలివితెచ్చుకొని, “రామా! రామా!” అంటూ అరచుచూ లేవబోయి తిరిగి క్రిందబడుచూ ఈరీతిగా గది అంతయూ తిరుగుచుండెను. ఆ సమయమునకు సుమంతుడు రాజు గదిలో ప్రవేశించి రాజును ఓదార్చుటకు ప్రయత్నించెను. తనలోనే పర్వతముల వంటి దుఃఖరాసులు ఉప్పొంగుచుండ ఇక దశరథుని ఏరీతిగా ఓదార్చగలడు? అయినా రామాజ్ఞను తలంచుచూ, ఉప్పొంగివచ్చు దుఃఖమును మ్రింగుచూ, కంటిధారలు కార్చుచూ, పలుకలేని స్థితిలో రాజు చెంత కూర్చొనియున్న సుమంతుని దశరథుడు కన్నులు తెరచి చూచి, “రామా!” అని ఒక కేక వేసి తిరిగి సుమంతునిపై వ్రాలినాడు.

కొంత సమయము ఆరీతిగా పడి తిరిగి లేచి, “ఓ సుమంతా! రాముడు వనమునకు వెళ్లెను. కానీ నా ప్రాణములు మాత్రము నా శరీరమును విడిచి పెట్టలేదు. నా శరీరము నాశ్రయించియుండినందున ప్రాణములకేమి సుఖము కలుగును?” అని పలికి ధైర్యమును తెచ్చుకొని, “ఓయీ! నీవు రథము తీసుకొని రాముని వెంట వెళ్లుము. నా ఇరువురు కుమారులూ అతిసుకుమారులు. కోడలు ఎండ కన్నెరుగనిది. తామరరేకులవంటి ఆమె పాదములు ఎంత బొబ్బ లెత్తునో! తక్షణమే రథమును గొనిపోమ్ము” అని ఆదేశించెను.

(సశేషం)

ధనము వచ్చును పోవును ధరణియందు
నీతి ధర్మాలు నిలుచును నిజముగాను
నీతి ధర్మాలు హృదయాన నిలుపుకొన్న
సార్థకంబగు మానవ జన్మ భువిని
- బాబా

సంక్రాంతి సందేశం:

జీవేశ్వరుల అనుసంధానమే మానవ లక్ష్యం

పురుషార్థమే జీవిత పరమార్థము, జీవికి చరితార్థము. 'పురుషార్థము' అనే పదమును బట్టి దీనియందు పురుషులకు మాత్రమే అధికారమున్నదని గాని, స్త్రీలకు అధికారము లేదనిగాని కాదు. 'పురుష' శబ్దార్థాన్ని చక్కగా అర్థం చేసుకున్నప్పుడు ఇలాంటి సంశయానికి అవకాశముండదు. 'పురుష' అనగా ఆత్మ అని, చైతన్యమని, జీవితమని, ప్రాణమని అనేక అర్థములున్నవి. ఆత్మకు, చైతన్యమునకు ఏమాత్రము లింగభేదము లేదు. పురుషత్వమనగా లౌకికార్థములో తీసికొని లింగ భేదమును పురస్కరించుకొని అర్థ భేదమును పాటిస్తున్నాము. పురుషత్వం, చైతన్యం సర్వజీవులయందు అంతర్భూతమై ఉన్నది.

ప్రకృతి, పురుషుడు అని రెండు పదములున్నవి. ప్రకృతి అనగా జడము. అదే దేహము. దీనినే స్త్రీ అన్నారు. పురుషుడు అనగా చేతనాశక్తి. ఈ చేతనా శక్తియే పురుషత్వము. ఇదే ఆత్మ. ప్రతి దేహమునందు ఇవి రెండూ అన్యోన్యశ్రయమై ఉంటున్నవి. దేహము జడమని, చైతన్యము పురుషుడని, దేహము స్త్రీ అని శాస్త్రం నిరూపిస్తూ వచ్చింది. ప్రతి జీవికూడా స్త్రీ పురుషత్వ సమ్మిళితరూపమని చెప్పవచ్చు. దీనినే జడచైతన్యముల ఆంతరిక స్వరూపమనికూడా చెప్ప వచ్చును. శివశక్త్యాత్మక స్వరూపమనికూడా భావించ వచ్చు. కనుక, ప్రతి జీవికీ ఈ పురుషార్థములను సాధించుటకు అధికారమున్నది.

పురుషార్థములు నాలుగు. ఇవి ధర్మ అర్థ కామ మోక్షములు. ఈ నాలుగూ మనము తీసికొనే లౌకిక అర్థములకు సంబంధించినవి కావు. ధర్మమనగా ఏదో దానధర్మములు చేయటం; గృహస్థ ధర్మములు నిర్వర్తించటం; కర్తవ్యములు నిర్వర్తించటం; యాత్రలు చేయటం, ఇత్యాది సాత్విక కర్మలను ధర్మముగా భావిస్తున్నారు. ఇవి బాహ్యవృత్తులని చెప్పవచ్చునేకాని ధర్మమని చెప్పుటకు వీలుకాదు. నిజముగా మానవత్వము ధరించిన ప్రతి వ్యక్తికూడా దైవత్వాన్ని చేరటానికి తగిన ప్రయత్నం చేయటమే సరైనటువంటి ధర్మము. దివ్యమైన ఆత్మతత్వాన్ని నిరూపించే ప్రయత్నమే ధర్మము.

వ్యక్తిత్వాన్ని దివ్యత్వంగా మార్చుకున్నప్పుడే అది పవిత్రమైనటువంటి ధర్మమని చెప్పవచ్చు. బ్రహ్మచారి బ్రహ్మచర్యాశ్రమమందు, గృహస్థు గృహస్థాశ్రమము నందు, వానప్రస్థుడు వానప్రస్థాశ్రమమందు, సన్యాసి సన్యాసాశ్రమమందు తమతమ ఆశ్రమ ధర్మాలను అనుసరించడమే ధర్మముగా భావిస్తున్నారు. ఇవి ఆశ్రమవృత్తులు మాత్రమేకాని ధర్మము కాదు. మానవత్వమునుండి దైవత్వానికి చేరే ప్రయత్నముల నాచరించడమే సరైన ధర్మము. 'నేను' అనే వ్యక్తిత్వం నుండి 'మనము' అనే సమష్టి స్వరూపమైన దైవత్వానికి చేసే ప్రయాణమే సరైనటువంటి ధర్మము.

ఇంక, 'అర్థము' అనగా ధన కనక వస్తు వాహనములను ప్రోగుచేసుకోవడం, ఆస్తిపాస్తులు పెంచుకోవడం, ఇత్యాది ప్రయత్నాలన్నీ అర్థ సాధనా యత్నాలనుకొని వాటిని అనుసరిస్తున్నారు. ఈ ధనము, ఐశ్వర్యము, సంపదలు 'అర్థము' అనే పదానికి విరుద్ధమైన అర్థాన్ని సృరింపజేస్తున్నవి. ఇది కాదు మన ధర్మం. ఇది కాదు మన ఐశ్వర్యం. ఇది కాదు మన సంపద. ఇవి కేవలం అస్థిరమై అనిత్యమై అశాశ్వతమై, అసత్యాన్ని నిరూపించేవి; కేవలం స్వప్నదృశ్యములవంటివి; తాత్కాలికంగా గోచరించి

మాయమయ్యేటటువంటివి; క్షణభంగురమైనవి. వీటి నార్జించడం పురుషార్థం కాదు. మానవునికి దైవ సంబంధమైన జ్ఞానమే నిజమైన ధనము. 'అర్థము' దైవార్థాన్ని నిరూపించేది, జ్ఞానార్థాన్ని బోధించేది. ఇదే పురుషార్థములలోని రెండవ పదము.

నామ రూప రహితం మోక్షం

ఇంక, కామమనేది ప్రాథమిక సంబంధమైన వాంఛలతోకూడినటువంటిది కాదు. భోగభాగ్యములు, వాంఛలతోకూడినటువంటి దుర్భావమును కామమని భావిస్తున్నాము. ఇది కాదు సరైనటువంటి అర్థం. మోక్ష కాంక్షయే నిజమైన కామము. అనిత్యమైన, అశాశ్వతమైన వస్తువాహనాదులను పెంచుకోవటం కాకుండా నిత్యసత్యమైన, నిర్మలమైన ఆత్మతత్వాన్ని, దివ్యత్వాన్ని కోరడం నిజమైన కామము.

ఇక, మోక్షము అనగా దైవాన్ని చేరడానికి ఏదో ఒక మార్గము అనుసరించడం అని భావిస్తాము. కాని ఇది కూడా సరియైన అర్థము కాదు. లౌకికమైనటువంటి వృత్తులయందు మోహక్షయమే మోక్షము అని కూడా చెప్పుకొంటున్నాము. స్వర్గము అనగా కొంతకాలం నివసించే సుఖ ప్రదేశం. అట్లే, కుంఠితము కానిది వైకుంఠం. ఎట్టి వెలితీ, కొరతలూ లేనట్టిది వైకుంఠం. కాని, ఆ ప్రాప్తి క్షీణించిన తక్షణం, 'క్షీణే పుణ్యే మర్త్యలోకం విశంతి' అన్నట్లు, తిరిగి భూలోకానికి రావలసివస్తుంది. కాని, మోక్షమనేటువంటిది దీనికి ఏమాత్రము సంబంధించినది కాదు. మోక్షము అనగా రాకపోకలు లేనటువంటి స్థితి. ఈ స్థితికి ఎట్టి రూపమూ లేదు, ఎట్టి నామమూ లేదు. నామ రూపములు లేనటువంటి మోక్షపదమునకు నామ రూపములు చేర్చి ఒక ప్రదేశమును నిర్దేశించుకొని భ్రమిస్తున్నాము.

ఈ భ్రమ అనేది సంకల్పములనుంచి ప్రారంభ మవుతుంది. ఈ సంకల్పము మాయలో ప్రవేశిస్తుంది.

సంకల్పం ఒకవైపు. భ్రాంతి రెండవవైపు, మూడవవైపు మాయ. భ్రమచేతనే మనము కొన్ని దుఃఖములకు, దైన్యములకు ఆలవాలమైపోతున్నాము. త్రాడును చూసి పాము అని భ్రమించినపుడు మనలను ఒకవిధమైన భయము ఆవరిస్తున్నది. దృశ్యకల్పితమైన ఈ సుఖ సంతోషముల నిమిత్తమై పరుగిడుతూ పరుగిడుతూ కట్టకడపటికి సత్యత్వాన్ని అనుభవించలేక ప్రాణములు కోల్పోతున్నారు.

లౌకిక సత్యం - శాశ్వత సత్యం

ఏది సత్యం? ఏది అసత్యం? ఏది అనిత్యం? అనే విచారణ చేయడమే మానవుని ప్రథమ కర్తవ్యం. ప్రతి వ్యక్తికి పురుషార్థము అనేది ప్రధానమైనది. అదే మానవుడు మాధవుడు కావడం. జ్ఞానధనము సంపాదించుకోవడం; దైవమే గమ్యమని విశ్వసించి దైవత్వాన్ని చేరుకోవడానికి ప్రయత్నించడం; మోక్షము అనగా, స్వస్వరూపసందర్శనం పొంది, రాకపోకలు లేనటువంటి స్థితిని అందుకోవడం - ఇట్టి అంతరార్థాన్ని విస్మరించి లౌకికమైన అర్థములతో జీవితమును వ్యర్థము గావించుకొంటున్నారు. మనకు అనుకూలములైన పనులు చేయటం, తీర్థయాత్రలు చేయటం, నదులలో స్నానములాచరించటం, గృహస్థ ధర్మములను నిర్వర్తించటం - ఇవన్నీ ధర్మములుగా భావించి, పాటించి మోసపోతున్నాము. ఇవి బంధనను మరింత బిగించేటటువంటివే! ఇంక ధనం సంపాదించటం, గృహములు నిర్మించుకోవటం, భూములు సంపాదించటం, బ్యాంకు డిపాజిట్లు పెంచుకోవటం - ఇవన్నీ ధర్మమును పాటించడమే అని విశ్వసిస్తున్నాము. ఇవేవీ మనలను రక్షించేవి కావు; మనవెంట వచ్చేవికావు. మనది కానిది, మన వెంటరానిది మనదెట్లువుతుంది?! స్వప్నము స్వప్న కాలమునకే సత్యము. జాగ్రదవస్థ జాగ్రదవస్థకే సత్యము. జాగ్రత్ స్థితి స్వప్నంలో లేదు. స్వప్నస్థితి

జాగ్రత్ స్థితియందు కానరాదు. లౌకిక సత్యము లౌకికానుభవానికే సత్యము. అది పారమార్థిక సత్యము కానేరదు. ఇది పగటి కల, అది రాత్రి కల. ఈ రెండింటిలో 'నేను' మాత్రమే శాశ్వతమైనటువంటిది. 'అహం బ్రహ్మాస్మి'. రెండింటిలోనూ ఉన్నదానిని 'ఆమ్మీప్రెజెంట్' (సర్వాంతర్యామి) అంటున్నాము. సర్వాంతర్యామిత్వం, సర్వశక్తిమంతత్వం, సర్వ వ్యాపకత్వం - ఇవి ఆధ్యాత్మిక దృష్టితో చూచినప్పుడే అర్థమవుతాయిగాని, లౌకిక దృష్టితో చూచినప్పుడు కావు.

దేహభావం బ్రద్ధలైతే దైవసాక్షాత్కారం

హిరణ్యకశిపుడు స్తంభాన్ని బ్రద్ధలు చేయగానే భగవంతుడు నరహరి రూపంలో దర్శనమిచ్చాడు. దీని అంతరార్థమేమిటి? ఈ స్తంభమే మన దేహము. ఈ దేహభ్రాంతిని బ్రద్ధలు చేసినప్పుడే అందులో దైవం సాక్షాత్కరిస్తాడు. ఈ దేహభ్రాంతి శిథిలం కానంత వరకు, ఈ వాంఛలు వీడనంతవరకు దైవం గోచరం కాదు.

భగవంతుడు అక్షరస్వరూపుడని గీత చెబుతుంది. అక్షరమనగా ఓంకారమనుకొంటున్నాం. దీనినే ప్రణవ మన్నాము. కానీ ఇది సరియైన అర్థము కాదు. అ + క్షర = అక్షర. అ = దైవత్వము. ఇది సత్యము, నిత్యము. ఇక, క్షరము అనగా నశించేది, క్షీణించేది. భ్రమించేది. అదే జీవత్వము. కనుక, అక్షరము అనే పదములో జీవబ్రహ్మముల ఏకత్వమున్నది. 'అ' - దైవము, 'క్షర' - జీవుడు. ఈ రెండు ఏకమై అక్షరమవుతున్నది.

మనస్సు, ఇంద్రియాలు, వాసనలు

మనస్సు కేవలం కోరికలకు సంబంధించినదని భ్రమించరాదు. దీనిని ఎంతమాత్రం అలక్ష్యం చేయ రాదు. ఇది శక్తిహీనమైనదనికూడా భావించరాదు.

మనస్సు చాలా పవిత్రమైనది. అయితే, దీనిని వినియోగించుకొనే విధానంలో మనం పొరపాటు పడుతున్నాము. ఇది రెండు వృత్తులతో కూడినది; మంచి పదునైన కత్తివంటిది. కత్తితో పండ్లు, కూరగాయలు కోయడంవంటి ఉపకారమూ చేయవచ్చును. అదే కత్తితో ఇతరులకు అపకారమూ చేయవచ్చును. అయితే, ఈ దోషం కత్తిదా లేక కత్తిని ఉపయోగించే వ్యక్తిదా? అదేవిధంగా దోషం మనస్సుది కాదు. మనస్సు సంస్కారముల ననుసరించి సంచారం చేస్తుంది. వీటినే వాసనలన్నారు. వాసనలను మనము ఏమాత్రము జయించలేదు. అయితే, ఈ వాసనలు ఇంద్రియములద్వారా మనస్సులోకి ప్రవేశిస్తున్నాయి, ఇంద్రియాలను వశంలో పెట్టుకుంటే వాసనలను వశంలో పెట్టుకోవచ్చు. ఒక చిన్న ఉదాహరణ: మనం తబలా కొడుతున్నాము. మృదంగం వాయిస్తున్నాము.

మృదంగం మన చేతిలో ఉంది. తబలా మన చేతిలో ఉంది. వీణను పట్టుకోగలము. తబలా పట్టుకోగలము. కాని ఈ వీణ, తబలాల శబ్దాన్ని మనం పట్టగలమా? సరియైన శబ్దాన్ని మనం పట్టాలంటే, వాటిని వాయించే రీతులను మనం వశం చేసుకొన్నప్పుడే శబ్దాన్నికూడా మనం వశం చేసుకోవచ్చు. వీణ వాయించడం తెలియనివాడు అపశబ్దం చేసి, అపస్వరం పలికించి మనస్సుకు నిరుత్సాహం కలిగించవచ్చు. తెలిసినవారు అదే వీణను శ్రావ్యంగా వాయించి వినేవారందరికీ శ్రవణానందాన్ని చేకూర్చవచ్చు. అదేవిధంగా, మనస్సును వశం చేసుకోవడానికి దానిని భగవంతుని వైపు మరల్చాలి. “ఓమిత్యేకాక్షరం బ్రహ్మ”, అక్షరమే పురుషార్థం. ఇదే బ్రహ్మతత్వం. ఈ బ్రహ్మమే ఓంకారం. ఈ ఓంకారమే ప్రణవము. ఈ ప్రణవమే అచలము. ఈ అచలమే నిర్వికల్పతత్వము. ఈ నిర్వికల్పతత్వములో రాకపోకలు లేవు. సంకల్ప వికల్పములున్నంతవరకు మనకు స్థిరత్వం లభించదు. సంకల్పములేక వికల్పము లేదు. సంకల్ప వికల్పములతో కూడుకున్నట్టిదే మనస్తత్వం.

‘కవిం పురాణమనుశాసితారమ్...’

ఈ దినం పవిత్రమైనటువంటి సంక్రాంతి. ప్రకృతి చాలా ప్రశాంతంగా ఉంటుంది. పగటిపూట చల్లదనం ఏర్పడుతుంది, రాత్రి అది పెరుగుతుంది. దీనికి పూర్వము దక్షిణాయన కాలము. ధనుర్మాసమునకు నేడు చివరి దినము, ఉత్తరాయణమునకు మొదటి దినము. ఒకదానికి వీడ్కోలు చెప్పడం, మరొకదానికి స్వాగతం పలకడం ఈ సంక్రాంతి ప్రత్యేకత. సం = కూడటం, క్రాంతి = గొప్ప మార్పు. అంతేకాదు. క్రాంతి అనగా త్రికాలములను దర్శించే శక్తి. కనుకనే కవిని ‘క్రాంతి దర్శకుడు’ అన్నారు. కేవలం పదములు చేర్చి వాక్యములను కూర్చడం మాత్రమే కవిత్వం కాదు. భగవంతుడొక్కడే కవి. “కవిం పురాణమ్

అనుశాసితార మణోరణీయాంస మనుస్మరే ద్యః...” అన్నది గీత. కవిం, పురాణమ్, అనుశాసితారమ్ - ఈ మూడు భగవంతుడు తప్ప అన్యులు కాలేరు. భగవంతుడనే కవి కేవలం పదములు చెప్పడం మాత్రమే కాదు, పదములకు సంబంధించిన రూపాన్ని కూడా సృష్టించేవాడు.

‘పురాణమ్’ అంటే కేవలం భారత, భాగవత, రామాయణాదులు మాత్రమే కాదు. మన దేహమనే పురమునందు నఖశిఖపర్యంతము సంచరించే దివ్యశక్తి ‘పురాణమ్’. ఈ పురమునందు సర్వత్రా వ్యాపించి ఉన్నవాడు పురుషుడు. పురుషులలో ఉత్తముడు పురుషోత్తముడు.

ఇంక, “అనుశాసితారమ్”. అనుశాసితుడనగా అంతర్ బహిర్ తత్త్వములను శాసించే శక్తి గలవాడు. ప్రపంచంలో ఎవరికైనా దేహాన్ని మాత్రమే శాసించే అధికారముంటుంది. జడ్జి దేహాన్ని మాత్రమే జైలులో పెట్టగలడు. కాని మనస్సును శాసించేవాడు దేవుడు.

దైవంవైపు దృష్టి మరల్చాలి

సూర్యుడు మకరరాశిలో ప్రవేశించి గొప్పమార్పును తెచ్చే దినమీనాడు. దివ్యత్వం ప్రకాశించే దినమిది. దక్షిణాయనం అంధకారం. ఉత్తరాయణం ఈశ్వరత్వం.

ఈనాడు మకరరేఖపై ప్రవేశించిన సూర్యుడు ఉత్తరదిశగా తన ప్రయాణమును ప్రారంభిస్తాడు. ఈ ఉత్తరాయణ పుణ్యకాలంలో ప్రాణాలు వదలాలనే సత్సంకల్పంతో భీష్ముడు 56 దినములు అంపశయ్యపై నిరీక్షించాడు. గడచిన 6 నెలలపాటు దక్షిణమార్గంలో ప్రయాణించిన సూర్యుడు ఈనాడు ఉత్తరమార్గంలో ప్రవేశిస్తాడు. ఉత్తరమార్గం చాలా ఉత్తమమైనది. ఉత్తరదిశన హిమాచలమున్నది. హిమాచలము ఈశ్వరుని నివాస స్థానము. హిమమనగా తెల్లగా, చల్లగా ఉండేది. అచలమనగా స్థిరమైనది. కనుక, పవిత్రంగా, పరిశుద్ధంగా, నిర్మలంగా, నిశ్చలంగా ఉండే మానవ హృదయమే హిమాచలము. కనుక, మనం బాహ్యమైన రీతిలో హిమాచలానికి ప్రయాణం చేయనక్కర్లేదు. మన బుద్ధిని హృదయంవైపు మరల్చితే చాలు. అక్కడే ఈశ్వరుడున్నాడు. హృదయవాసియైన భగవంతునికోసం ఎక్కడో బయటి ప్రదేశంలో వెతకడం మూర్ఖత్వం. మన హృదయంలోనే ఉన్న దైవంవైపు మన దృష్టిని మరల్చి దైవమువైపే ప్రయాణం చేస్తూ సూర్యుని ప్రతిబింబమైన మన కన్నులను ఉత్తమ దృష్టిలో ప్రవేశపెట్టాలి. కాలమును అనుసరించి కర్తవ్యాన్ని నిర్వర్తించి జన్మను సార్థకం చేసుకోవాలి.

(శ్రీవారి దివ్యోపన్యాసములనుండి)

ఈ దురభ్యాసములను మానుకోవాలి

శ్లో॥ ఖాద స్న గచ్ఛే దధ్వానం, న చ హాసేన భాషణమ్
శోకం న కుర్యా నృష్టస్య స్వకృతే రపి జల్పనమ్

ఏదైనా తింటూ నడయాడకుము; పెద్దగా నవ్వుతూ మాట్లాడవద్దు; కలిగిన నష్టములకై విచారించకు; చేసిన మంచిపనులనుగూర్చి నీవై పొగడుకొనవద్దు.

(సూక్తిముక్తావళి)

ఆరోగ్యప్రదాయి శ్రీ సత్యసాయి

(38వ భాగం)

డా॥ కె.వి. కృష్ణకుమారి

“షడ్విధోరసో, రసాచ్ఛోణితం, శోణితాన్మాంసం, మాంసాన్మేధో,
మేధసః స్నావ స్నావో అస్థీన్యస్థిభ్యో మజ్జా మజ్జః శుక్ర...”

రసములు ఆరు విధములు. కటు (కారము), ఆమ్ల (పులుపు), లవణ (ఉప్పు), కషాయ (వగరు), తిక్త (చేదు), మధుర (తీపి), రసములు. ఈ రసముల నుండి రక్తము, రక్తమునుండి మాంసము, మాంసము నుండి మేధస్సు, మేధస్సునుండి ఎముకలు, ఎముకల నుండి మజ్జ (మూలుగ), మజ్జనుండి శుక్రము కలుగుచున్నవి. ఆహార పదార్థములలో ఉన్న రుచులు ఆరు. వీటిని షడ్రుచులు అంటారు. వీటిని సమపాళ్ళలో తీసుకుంటేనే ఆరోగ్యంగా ఉండడం సాధ్యపడుతుంది.

తీపిరుచి గల భోజన పదార్థాలను మధుర రసం అంటారు. వీటిని మితంగా భుజించితే ఇంద్రియాలకు సుఖాన్నీ, బలాన్నీ, కాంతినీ కలిగించడమే కాకుండా చర్మమూ, వెంట్రుకలూ కాపాడబడుతూ కంఠధ్వని శ్రావ్యంగా ఉండడానికీ, అవయవాలు సౌష్ఠ్యవంగా ఉండడానికి సహకరిస్తుంది. అదే ఎక్కువైతే స్థూల కాయాన్నీ, అధిక నిద్రనూ, ఊపిరితిత్తుల సంబంధమైన వ్యాధులనూ, నేత్రవ్యాధులనూ, చక్కెరవ్యాధి సంబంధమైన రుగ్మతలనూ కలిగిస్తాయి. అలాగే ఆమ్లరసం (పులుపు) మితంగా ఉంటే, జఠరాగ్ని పెంచి దేహదారుఢ్యాన్ని పెంచడమేకాకుండా జీర్ణక్రియను క్రమబద్ధం చేస్తుంది. అదే ఎక్కువైతే దంతానికి సంబంధించిన వ్యాధులూ, ఆమ్లవాతం (హైపర్ ఎసిడిటీ)ని కలుగజేస్తుంది. అందుకే

అహార నియమాలను శ్రద్ధగా పాటించాలి. అలాగే లవణ రసం (ఉప్పు). మితంగా తీసుకుంటే దేహ మాలిన్యాలను విడుదల చేయించి ఆకలిని కలుగజేస్తుంది. వ్యర్థాలను శరీరం నుండి బయటకు పంపుతుంది. కానీ, ఉప్పును మితం తప్పి తీసుకుంటే, దాహము అధికమవడం, ఇంద్రియములకు నష్టం కలగడంతోపాటు అనేక అనారోగ్య సమస్యలను కలుగజేస్తుంది. అలాగే కారం, చేదు, వగరు వంటివి కూడా. కారం అహారంలో మితంగా తీసుకుంటే జీర్ణక్రియ సక్రమంగా జరుగుతుంది. ఆయుష్షు పెరుగుతుంది. శరీరంనుంచి మాలిన్యాలను పోగొడుతుంది. రక్తం ద్రవరూపంలో ఉండడానికి మరింత సహాయపడుతుంది. అదే ఎక్కువగా తీసుకుంటే కడుపులో మంట, ఉదర సంబంధమైన వ్యాధులు సంక్రమిస్తాయి. చేదును తీసుకోవడానికి చాలామంది ఇష్టపడరు. కానీ, జీర్ణవ్యవస్థను క్రమబద్ధం చేసి, వ్యర్థాలను విసర్జింప జేసేటందులకు తోడ్పడుతూ ఆరోగ్యాన్ని క్రమబద్ధం చేస్తుంది. కానీ, ఇదే ఎక్కువ మోతాదులో తీసుకుంటే శరీరాన్ని క్షీణింపజేస్తుంది. ఐతే, చేదును అసలే వాడకపోతే మధుమేహము, తత్సంబంధిత వ్యాధులూ వచ్చే ప్రమాదం ఉంది. అలాగే వగరు కఫాన్ని కరిగించి ఉపశమనం కలిగించడంలో ప్రధాన పాత్ర వహిస్తుంది.

ఈ షడ్రుచులు అహారంలో సమపాళ్ళలో ఉండాలి. సాయిమాత అహార నియమాలను, తీసుకోదగ్గ పద్ధతులనూ, తరచుగా మనకు చెప్పడానికి కారణం మనం తీసుకునే అహారంపైననే మన మానసిక స్థితిగతులు ఆధారపడి ఉంటాయి కనుక; మానసిక శారీరక ఆరోగ్యాలపైన వీటి ప్రభావం అధికంగా ఉంటుంది కనుక; అహార నియంత్రణ ఆధ్యాత్మిక భావనలను క్రమబద్ధీకరిస్తుంది కనుక; అమ్మ పసిపిల్లలను అక్కున జేర్చుకుని ఎంత బోధించినా అవగాహనాలోపవలన తప్పటదుగులు వేస్తూనే ఉంటారు కనుక; సాయిమాత దృష్టిలో మనం పసిపిల్లలమే కనుక; చర్చితచర్యణమే అయినా వినుగూ విరామం లేకుండా బోధనలు చేస్తూనే హెచ్చరిస్తూనే ఉంటారు స్వామి; సాత్వికతను అనేక విధాలుగా విశ్లేషిస్తూనే ఉంటారు స్వామి.

“చాలామంది గ్రంథములు చదివి సాత్వికాహార మంటే కేవలం పండ్లు, పాలు తీసుకోవడమేనని పెడత్రోవన పడుతున్నారు. సాత్వికాహారమంటే ఒక్క నోటితోనే తీసుకునేది కాదు. మానవునికి ఐదు రకములైన ఇంద్రియములున్నాయి. చెవులు, కన్నులు, ముక్కు, నోరు, చర్మము వీటన్నిటిద్వారా సాత్వికాహారాన్ని తీసుకోవాలి. కేవలం నోటిద్వారా సాత్వికాహారం తీసుకుంటే సరిపోదు. కన్నులతో మంచి దృశ్యములను చూచుట సాత్వికాహార లక్షణం. చెడ్డ దృశ్యం రాజసిక అహారమవుతుంది. అదేవిధముగా, చెవులతో మంచి విషయములను మాత్రమే వినాలి. ముక్కుతో మంచి వాసనను మాత్రమే పీల్చాలి. డాక్టర్లు అందించే ఔషధముల కంటే శరీరమును పరిశుభ్రంగా ఉంచుకుంటే, డాక్టర్ల అవసరం లేకుండా ఆరోగ్యమును అభివృద్ధి చేసుకోవచ్చు. ఆరోగ్యమే మహాభాగ్యము కదా!”

చెదును చూస్తే మనస్సు ఉద్వేగభరితమవుతుంది. అవాంఛనీయ విషయాలను వినడంవలన మనస్సు కలత చెందుతుంది. దుర్వాసనలు మనస్సును చీకాకు పరుస్తాయి. అపరిశుభ్ర ప్రదేశము అనేక రుగ్మతలకు కారణభూతమవుతుంది. మానసికస్థితిని బట్టి, మానసిక అనారోగ్యము కారణముగానే వ్యాధినిరోధకశక్తి నశిస్తుంది. తద్వారా ఆరోగ్యకరమైన అలవాట్లకు దూరమై అనేక వ్యాధులకు గురై, అధిక సంఖ్యాకులు మధుమేహ వ్యాధిగ్రస్థులు అవుతున్నారు. నివురు గప్పిన నిప్పులాంటి మధుమేహవ్యాధినిగురించీ, అది రాకుండా తీసుకునే జాగ్రత్తలగురించీ, వచ్చాక తీసుకోవలసిన జాగ్రత్తల గురించీ స్వామి చాలా తరచుగా మనకు హెచ్చరికలు చేస్తూనే ఉన్నారు. ఈ వ్యాధి ప్రభావం శరీరంలోని అనేక ముఖ్య అవయవాలపైన ఉంటుంది. ఈ జబ్బు ముదిరినవారికి శరీరంలోని మిగతా అవయవాలు క్రమక్రమంగా చెడిపోవడం మొదలుపెడతాయి. ఈ వ్యాధికి తోడు రక్తపోటూ, పొగత్రాగే అలవాటూ, మద్యపానం చేసే బలహీనతా ఉన్నవారికి గుండెపోటు వచ్చే అవకాశాలు చాలా ఎక్కువగా ఉన్నాయి. కళ్ళపైనా,

మూత్రపిండాలపైనా, నరాలపైనా, పాదాలపైనా దుష్ఫలితాలు కలుగుతాయి. అందుకే ఆరోగ్య పరిరక్షణకోసం దేహాన్ని అన్నివిధాలా కాపాడుకోవా లంటారు, స్వామి. అలాగని కేవలం దేహపోషణకోసమని విలువైన జీవితాన్ని వ్యర్థం చేసుకోవద్దనీ హెచ్చరిస్తారు.

“దేహమును ఒక పనిముట్టుగానే మనం భావించాలి. ఈ పనిముట్టును ఆధారం చేసుకుని మన పనిని సాధించాలి. అంతేగాని, ఈ దేహమునకు అనేక విధములైన సదుపాయములను చేకూర్చి, దీనికోసము అనేకవిధములుగా ప్రాకులాడి దేహపోషణ నిమిత్తమే జీవితాన్ని అంకితం చేయడం మానవత్వమనిపించుకోదు. మన తెలివితేటలను, భౌతిక అభివృద్ధిని పోషించుకునే నిమిత్తం ఉపయోగించుకోరాదు. ఆహార, నిద్రా భయ మైథునాదులు సర్వప్రాణులకునూ సమానమే! “జ్ఞానేన శూన్యః పశుభిః సమానః” ఈ జ్ఞానమనేది భూత భవిష్యద్వర్తమానములతో కూడినటువంటిది. ఇదియే నిజమైన జ్ఞానతత్త్వము. దీనిద్వారా మనము జీవితంలో ముందంజవేయ ప్రయత్నించాలి. మానవునికి వర్తమానం మాత్రమే తెలియునుకానీ భవిష్యత్ ఎంతమాత్రమూ తెలియదు. భూతకాల బీజమే వర్తమానమనీ, వర్తమాన ఫలితమే భవిష్యత్ అనీ విశ్వసించి, వర్తమానమును లక్ష్యములో ఉంచుకున్నప్పుడు భవిష్యత్లో కూడా తగిన ఫలితమును అందుకోవడానికి అర్హులమై ఉంటాము. ప్రస్తుత ప్రవర్తన ఉత్తమమైనదిగా మనము తీర్చిదిద్దుకున్నప్పుడే భవిష్యత్లో దీని ఉత్తమ ఫలాలను అందుకోగలుగుతాము.

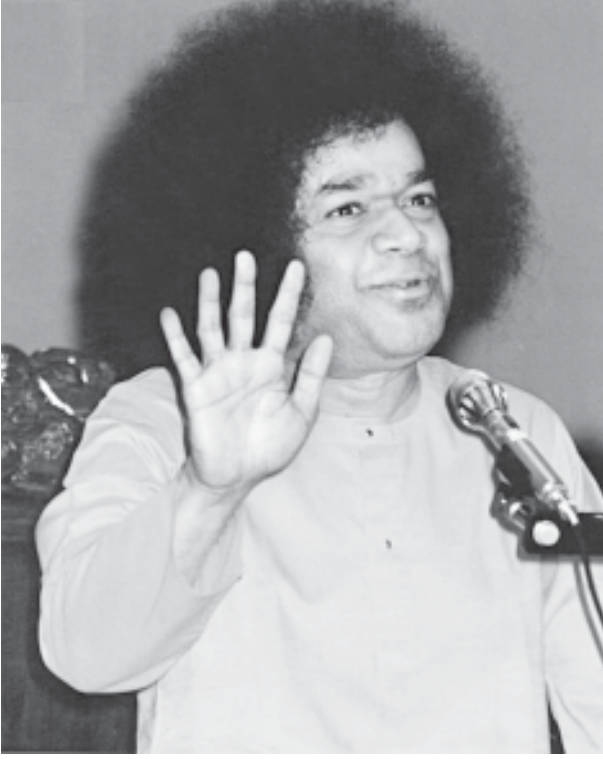
అలాగే, వర్తమానంలో మనం ఆరోగ్యాన్ని పరిరక్షించుకోగలిగితే, ఆధ్యాత్మికతలోని అసలైన ఆనందాన్ని తెలుసుకోగలిగితే భవిష్యత్తంతా మనకు ఆనందప్రదమే అవుతుంది. అందుకే భౌతికపరమైన సుఖములు దుఃఖహేతువులని, అనారోగ్యదాయకములనీ సర్వే సర్వత్రా భగవంతుని సన్నిధినే పెన్నిధిగా భావించుకుంటూ, హృదయాలయంలో ఆనందదీప్తులనూ, ఆరోగ్యజ్యోతులనూ వెలిగించుకుంటూ, అంతర్భావిని అర్పించుకోగల స్థితిని సొంతం చేసుకోవడమే మన కర్తవ్యమనీ హితము చెబుతారు స్వామి.

“లోకవాసనలే రోగముయొక్క అభివృద్ధికి మూలకారణం. దైవవాంఛలే రోగనివారణకు తగిన ఔషధములు. సంసారి అయినవాడు తనయందు కనపడిన లౌకిక వాంఛలను తగ్గించుకోవడానికి ఆధ్యాత్మిక మార్గమును అవలంబించాలి. అదే మోక్షమునకు సరియైన మార్గము. ఐతే, అందుకు మానసిక నిగ్రహము ఎంతైనా ముఖ్యము. ఏమాత్రము అజాగ్రత్తగా ఉన్నా మనసు మనలను సంసారకూపంలో ముంచివేస్తుంది. లోకవాసనలు పొదలలోని పులులవలె పొంచి చూస్తూంటాయి. మనం వాటి బారినపడకూడదు. అందుకే ఆనందాన్నీ, ఆరోగ్యాన్నీ పరిరక్షించుకుంటూ ఆధ్యాత్మికతనే ఆశ్రయించాలి. ఆ పథంవైపుగానే నడక సాగించాలి” అంటారు స్వామి.

(సశేషం)

నీవు తిను ఆహార పదార్థముయొక్క పరిమాణమునుబట్టికాని, నీవు మ్రింగు మందుల మీదకాని, ఆ మందులనిచ్చు వైద్యుని బిరుదులు, యోగ్యతలమీదకాని నీ జీవిత కాలము ఆధారపడలేదు. అనంతకోటి జీవరాసులను సృష్టించిన సృష్టికర్త అధీనములో అది ఉన్నది. భయము, అవిశ్వాసము నీయొక్క అనారోగ్యమునకు, మరణమునకు కారణములు. మార్పులు, చేర్పులు, జరామరణములు, కష్టనష్టములు మొదలైనవాటికి అతీతముగా ఉన్న ఆత్మపై నీ దృష్టిని కేంద్రీకరించిన నీవు మృత్యువును జయించగలవు.

కవీనాం కవి: (27)

మోహ క్షయం

చీమలకొండ జయాశాస్త్రి

భక్తిరసానంద పారవశ్యముచేత
భవబంధభూతముల్ వదలిపోవు
భవబంధభూతముల్ వదలినతోడనే
మోక్షాభిమానంబు మొలకలెత్తు
మోక్షాభిమానంబు మొలకలెత్తంగనే
జ్ఞానోదయప్రాప్తి గలుగు వెంట
జ్ఞానోదయప్రాప్తి కలిగిన వెంటనే
తన్ను తానెరిగెడి తత్త్వమబ్బు

జగము మాయమైపోవుచో నిగమవినుతు
నిత్య సౌభాగ్య రూపంబు నిలుచుగాదె
ఇంతకన్నను వేరెద్ది ఎరుకపరతు!
సాధుసద్గుణ గణ్యులౌ సభ్యులార!

భగవాన్ శ్రీశ్రీశ్రీ సత్యసాయిబాబావారు మనము ఏ విషయములో అనుభవ జ్ఞానమును సంపాదించాలో, మొట్టమొదట దేనినిగురించి క్షుణ్ణముగా తెలుసుకుంటే సర్వం విదితమవుతుందో ఈ పద్యంద్వారా స్పష్టముగా తెలియజెబుతున్నారు. మనందరమూ ఏదో ఒక సందర్భములో జనన మరణాలనీ, సృష్టియనీ, ప్రతీదానికి 'ఇదంతా మిథ్య, మాయ' అంటూ ఇటువంటి పదాలు పరిపాటిగా వాడుతుంటాము, వింటుంటాము. కానీ నిజమైన అర్థములు నిజానికి తెలియవు! పుస్తక జ్ఞానముతో ఇచ్చే ఉపన్యాసములు శ్రద్ధగా వింటాము. అనుభవ జ్ఞానము కల్గినవారి నోటివెంట శుష్క ఉపన్యాసములు రావు. మరి మనబోటివారి పరిస్థితి ఏమిటి?! ప్రపంచ పటములో ఇది అమెరికా, అది ఆఫ్రికా అనుకుంటే ఆ దేశాలను చూసి వచ్చినట్టు కాదుగదా! ఆ దేశాలు తిరిగి వస్తేనే మనకు ఆ అనుభవ జ్ఞానము వస్తుంది.

భగవాన్ “భక్తిరసానంద పారవశ్యముచేత...” అంటూ మొదలుపెట్టారు. మొదట భక్తియొక్క అనుభవ జ్ఞానము పొంది దానిలోని పారవశ్యమును తెలుసుకోండి చాలు! సర్వజ్ఞాద్యము వదిలిపోతుంది, సర్వమూ విదితమవుతుంది అని సూటిగా మనకు చెబుతున్నారు. అయితే, ముందుగా మనం “భక్తి” అంటే ఏమిటో అర్థం చేసుకోవాలి. ఎందుకంటే మన దృష్టిలో భక్తియంటే, ఉదాహరణకు “నేను సుమారు 60 సంవత్సరాలనుండి భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయి భక్తుడనండీ!” అని అందరికి చెబుతుంటాము. ఏ రెండు రోజులో తిరుపతి పోయివచ్చి, లద్దు ప్రసాదము పంచుతూ, “మా కులదైవం శ్రీ వేంకటేశ్వరుని దర్శనం చేసుకుని వచ్చాము” అంటాము. ఈ మధ్యకాలములో, “అక్కడ ఫలానా వేంకటేశ్వరుడు చాలా మహత్తు కల్గినవాడు, అక్కడకు వెడితే వెంటనే ఇతర దేశాలకు

వీసా వస్తుంది” అంటున్నారు. చివరకు ఆయన పేరుకూడ మార్చివేసారు, “వీసా వేంకటేశ్వరుడ”ని!! మన వీధి చివర నున్న శ్రీ వేంకటేశ్వరునికి మహత్తు తక్కువ అనుకోవడము, ఎక్కడోనున్న శ్రీ వేంకటేశ్వరునికి మహత్తు ఎక్కువ అనుకోవడము! ఇదేం భక్తి తెలియదు. దేవుని మహత్తును ఎక్కువ తక్కువ అనుకొని కేజీల ప్రకారం కొలుస్తామా?! దీనినికూడ భక్తిగా ప్రకటించుకోవడం ఎంత దౌర్భాగ్యం!

అయితే, మనము దేనిని భక్తిగా పరిగణించాలి? భక్తికి నిర్వచనం ఏమిటి? “ప్రేమయన్నా భక్తియన్నా ఒక్కటియే” అని భగవాన్ చెబుతుంటారు. స్వామి ఉపదేశించిన తారక మంత్రము, బీజాక్షర సంయుక్త మంత్రమైన **"Love All, Serve All"** ను మనము ఆచరిస్తున్నామా లేదా? అన్నది మన మనస్సులకు తెలుసును. “స్వామి ఏదైనా మంత్రోపదేశం చేస్తే బాగుండును” అనుకున్న సందర్భాలు కూడ మనకున్నాయి; వారిని కోరిన సందర్భాలుకూడ ఉన్నాయి. మన దృష్టిలో భక్తియనగానే సంస్కృత భాషలో రచించబడిన అక్షర సమూహమును నిత్యం ఒక నిర్ణీత సమయంలో పఠించడము, లేదా నిర్ణీత సమయానికి రోజువారీ పూజలు అభిషేకాలు, త్రికాల సంధ్యావందనాలు ఆచరిస్తూ రోజుకు ఇన్ని వేలు, అన్ని లక్షలు అనుకుంటూ, లెక్కలు ఎంచుతూ, పంచాక్షరనీ, అష్టాక్షరనీ, గాయత్రీ మంత్రమనీ లేదా గురూపదేశము పొందిన ఏదో ఒక మంత్రముతో జపమాలలు త్రిప్పుతూ పఠించడము మన దృష్టిలో భక్తిగానూ, ఆవిధంగా మనం సక్రమమైన ఆధ్యాత్మిక జీవితమును గడుపుతున్నట్టుగానూ భావిస్తాము.

కానీ, భగవాన్ ఉపదేశించిన **"Love All....."** అనే దివ్యమంత్రమును మాత్రం గోడలపైన పెద్దపెద్ద అక్షరాలతో వ్రాసి, మనము ధరించే దుస్తులపై, నెత్తికి పెట్టే టోపీలపైన, గోడలకు తగిలించే క్యాలండర్లపై ముద్రించి ఎదుటివారికోసం ప్రచారం చేస్తున్నాముగానీ, మనకొరకు మన మనస్సులో ముద్రించుకుని పఠించట్లేదు, ఆచరించట్లేదన్నది మనము పైకి ఒప్పుకోలేని సత్యము. సమస్త మంత్రములు “ప్రేమ” అన్న ఈ అక్షరద్వయమైన మహామంత్రములోనే ఉన్నాయని స్వామి చెప్పి ఆచరించి

మనకు చూపిస్తున్నప్పటికీ ఈ దివ్యమంత్రమును మనము వెంటనే మరచిపోతున్నాము. అందువల్లనే, పైన పద్యము ద్వారా “భక్తి” అన్నా, “ప్రేమ” అన్నా ఒక్కటే అని మరల మరల చెబుతున్నారు.

సరే! ప్రేమ అంటే భక్తియని, భక్తియంటే ప్రేమయని చాలా సులువుగా అర్థమయినట్లుగా ఉంది. ఇక్కడవరకు చాలా బాగుంది. ఇంతకు “ప్రేమ” అంటే ఏమిటి? మనకు అలోకికమైన అనుభవము లేదుగనుక అలోకికపరమైన అర్థములతోనే అర్థము చేసుకుందాము. ఉదాహరణకు, ఏ బంధుత్వమూ లేని ఇద్దరు వ్యక్తులమధ్య ఉన్న ఇష్టమును స్నేహమంటాము. ఒకరితో ఒకరు ఎంతో ప్రేమతో ఉంటారు. కష్టసుఖాలను పంచుకుంటారు. అటువంటి వారి స్నేహమును చూసి వారిని ప్రాణస్నేహితులంటాము. ఒకటే ప్రాణము గనుక ఆ ప్రేమకు అంతుండదు. దీనిలో ఇచ్చిపుచ్చుకోవడాల్లో సమానత్వముంటుంది గనుక ఆ స్నేహమును ప్రేమగా భావిస్తున్నాము. ఈ ఇద్దరిమధ్య ఇచ్చుకోవడము ఎక్కువైనా, పుచ్చుకోవడము తక్కువైనా ఆ స్నేహము, ఆ ప్రాణము విడిపోతాయి! ఆ ప్రేమ అక్కడితో పరిసమాప్తమవుతుంది. మరల క్రొత్త స్నేహము! క్రొత్త ప్రాణము! అంటే ఇందులో ‘ప్రేమ’ లేదు. కేవలం ఇచ్చి పుచ్చుకోవడములోనే ‘ప్రేమ’!

పోనీ, ఈ ‘ప్రేమ’గురించి భార్యాభర్తల విషయంలో చూస్తే పెళ్ళికి ముందు ఒకరికి ఒకరు తెలియరు. పెళ్ళైన తరువాత వారిలో కలిగే మోహాభిమానములవలన కల్గిన సంసారములో కష్టసుఖములను సమానముగా పంచుకుంటూ పిల్లలు, మనుమలు, మునిమనుమలు అనుకుంటూ తమ సంతానాన్ని అభివృద్ధి చేసుకుంటూ ‘తమ’కోసమే పాటుపడటం చూసి ఇతరులు వారిది చాలా ప్రేమానురాగములు కల్గిన కుటుంబముగా భావిస్తారు. కానీ, ఈ సంసార ప్రేమ ఆర్థిక, ఆరోగ్య స్థితిగతులపై ఆధారపడి ఉంటుంది. ఇంటి యజమానియొక్క ఆర్థిక ఆరోగ్య స్థితిగతులు తారుమారైనా లేదా యజమాని దీర్ఘరోగముతోగానీ, వృద్ధాప్యముతోగానీ మూలనబడితే, ఆయనకి సేద్యానికి పనికిరాని ముసలి ఎద్దు పరిస్థితి కల్గుతుంది. అప్పుడు ఆ సంసారపు ప్రేమల్లో చాలా

తేడాలు వస్తాయి. సంబంధ బాంధవ్యాలు దెబ్బతింటాయి. అంటే, స్థితిగతులని బట్టి వచ్చిపోయేవి మోహానురాగములే తప్ప 'ప్రేమ' ఎంతమాత్రముగాదు.

తోటి మనుషులతోనే మన 'ప్రేమ' ఈవిధముగా ఉంటే, ఇంక మన చుట్టూ ఉన్న జంతుజాలముపై ఉండే మన 'ప్రేమ'గురించి చెప్పనక్కరలేదు. పాడిపశువులను పాలు ఇచ్చేవరకూ ప్రేమతో సాకుతాము, తరువాత వెంటనే కబేళాకు అమ్మివేస్తాము. ఇంటికుక్కను ముద్దాడతాము, వీధికుక్కను తరిమికొడతాము. ఎలుక వాహనాడిని పూజిస్తాము, ఎలుకకి మందుపెట్టి చంపుతాము. ఆఖరుకు అబ్బీకమునాడు కాకికోసం పడిగాపులు కాస్తాము...మన పెద్దలు ఆ రూపములో వచ్చి తింటారని... మర్నాడు ఎంగిలి మెతుకులకోసం వచ్చే

అదే కాకిని తరిమికొడతాము. గ్రద్ద, గుడ్లగూబలు ఇంటి మీద వాలితే అశుభముగా భావిస్తాము. ఈ భావనల్లో మార్పులు రావాలనీ, మనలో సర్వజీవప్రేమ కలగాలనీ మన పూర్వీకులు పందిని వరాహుడనీ, కుక్కను కాలభైరవుడనీ, మహిషి యమధర్మరాజు వాహనమనీ, కాకి శనైశ్చరుని వాహనమనీ, గ్రద్ద లక్ష్మీనారాయణుల వాహనమని, పాము నాగేంద్రుడనీ ఇలా రకరకాలుగా చెప్పారు. ఆవిధముగానైనా తోటిజీవులపై కారుణ్యం, ప్రేమ కలుగవచ్చని వారి భావన. కానీ, మనలోని సంకుచిత భావాలు వాటిని ఒప్పుకోవు. ఏది ఆలోచించినా మనకు స్వలాభముంటేనే 'ప్రేమ' పుట్టుకు వస్తుంది. దానినిబట్టి పరిస్థితులను మనకు అనుకూలముగా మలచుకుంటాము.

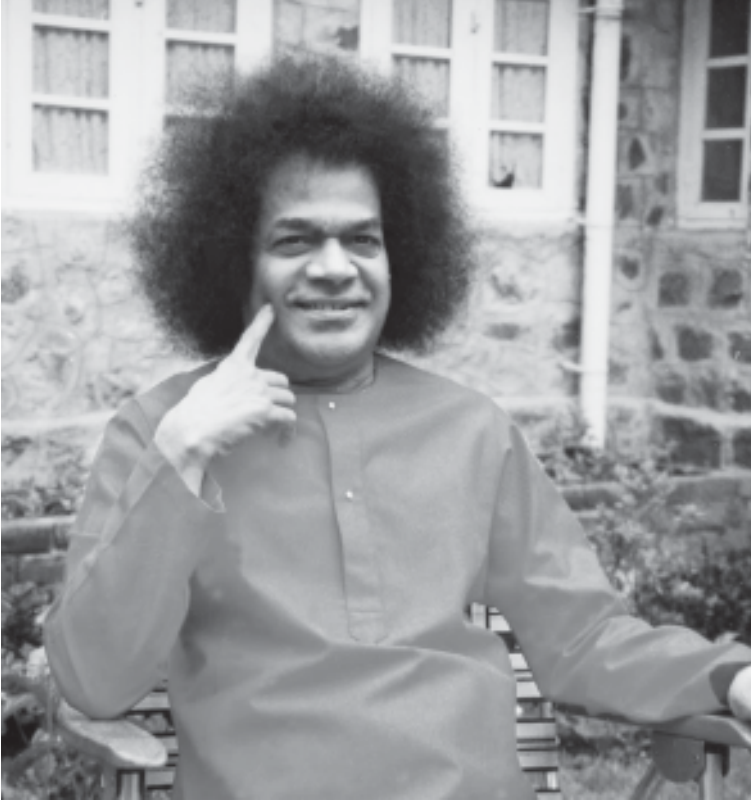
(సశేషం)

ధనార్జనకు తగ్గట్లుగా దాన ధర్మాలు చేయాలి

మనము ఎంత గాలిని పీల్చుకుంటున్నామో అంత గాలిని విడువక తప్పదు. విడువకుండిన ఊపిరితిత్తులు దెబ్బతింటాయి. అట్లే, ధనమును సంపాదించవలసిందే, విద్యను నేర్వవలసిందే. కానీ, ఆ ధనమును, విద్యను తిరిగి సమాజానికే వినియోగించాలి. ఆవిధముగా సద్వినియోగము చేయని ధనం మట్టితో సమానమే! ఏ సమాజము నుండి మనం వాటిని ఆర్జించామో ఆ సమాజానికి తిరిగి అర్పితం చేయాలి. అదే నిజమైన సేవ. కానీ ఈనాడు అట్టి త్యాగభావము కనిపించడం లేదు. ప్రోగుచేసుకోవడం, ప్రోగుచేసుకోవడం! ఇది జీవితంలో 'వన్ వే ట్రాఫిక్' మాదిరి ఉంటోంది. తీసుకున్నదానిని తిరిగి అందించినప్పుడే జీవితంలో ఉన్నత స్థాయికి చేరగలము.

- బాబా

పండుగల సందేశాలు:

సంక్రాంతి లక్ష్మికి సుస్వాగతం

చంద్రమౌళి రమాదేవి

అలుపెరుగని కాలచక్రం గిరగిరా తిరుగుతూ ఉంటే, 2016 సం॥ కాలగర్భంలోకి మౌనంగా జారుతుండగా, ఇంకొక కొత్త సంవత్సరం కొత్త అందాలని సంతరించుకుని బుడిబుడి నడకలతో మన ముందుకి వస్తున్నది. మళ్ళీ కొత్త ఆశలు - ఆశయాలు, కొత్త ఊహలు - సంకల్పాలు! 'నూతన సంవత్సర

శుభాకాంక్షలు' అంటూ చుట్టూ మన శ్రేయోభిలాషుల అభినందనలు!

ఈ సందర్భంలోకూడా ప్రశాంతి నిలయానికి, బాహ్యప్రపంచానికి గల తేడా కొట్టొచ్చినట్లు కానవస్తుంది. బయటి ప్రపంచంలో ఆనందం వ్యక్తపరచడానికి, ఇతరులతో పంచుకోవడానికి ఎక్కువ శాతం జనులు ఎన్నుకునే మార్గం విందులు, వినోదాలతో కాలం గడపడం! కానీ, ప్రశాంతి నిలయం ప్రతి పండుగను తనదైనటువంటి ఒక విశిష్టశైలిలో జరుపుకుంటుంది. అందులో సంస్కృతి, సంస్కారం కలబోసిన స్వచ్ఛమైన, సభ్యతాయుతమైన, సుమనోహరమైన రూపం ప్రకటిత మవుతుంది.

పాత సంవత్సరానికి వీడ్కోలు చెబుతూ, కొత్త సంవత్సరానికి స్వాగతం పలికే కార్యక్రమం ప్రతి సంవత్సరం సాయి విద్యాసంస్థల పూర్వ విద్యార్థులు నిర్వహిస్తారుకదా! దేశం నలుమూలలనుండి, విదేశాల నుండికూడా వచ్చే పూర్వవిద్యార్థులు తమకి స్వామితోగల ప్రేమబంధం, ఆ మధురానుభూతులు మాటల

ద్వారా, పాటలద్వారా వ్యక్తపరుస్తుంటే వినేవారి కళ్ళు చెమ్మగిల్లుతాయి. భక్తిపారవశ్యంతో మనసు అనిర్వచనీయమైన ఆనందంతో నిండిపోతుంది. నూతన సంవత్సర ఆగమనంకూడా మనకి వైరాగ్యాన్ని, జీవిత సత్యాన్ని బోధిస్తుంది. ఏమిటది? రాక, పోక అనేది ప్రకృతి నియమం. నేటి కొత్తదనం రేపు

పాతబడుతుంది. ఏదీ స్థిరం కాదు. కేవలం ఈ క్షణమే మనది. కాబట్టి, నామస్మరణతో, సేవతో ఇతరుల మేలు కోరుతూ, ఇతరులకి ఆనందం కలిగిస్తూ చేతిలో ఉన్న క్షణాలని సద్వినియోగం చేయాలనుకోవడమే కొత్త సంవత్సరానికి నిజమైన స్వాగతం సుమా!

స్వామివారి విద్యాసంస్థలలో విద్యాభ్యాసం చేసే విద్యార్థులకి, వారి తల్లిదండ్రులకి (చూపరులకి కూడా) జనవరి నెలలో (పుట్టపర్తిలో) ఒక ఆకర్షణీయమైన వేడుక ఉంటుంది. అదే శ్రీ సత్యసాయి విద్యాసంస్థల వార్షిక క్రీడా సాంస్కృతిక ఉత్సవం. జనవరి 11వ తేదీన హిల్ వ్యూ స్టేడియంలో జరిగే ఈ కార్యక్రమంలో విద్యార్థిని విద్యార్థులు చేసే విన్యాసాలు, నృత్యాలు ఎంతో అద్భుతంగా ఉంటాయి. అవి చూసి తీరాల్సిందే కాని మాటలలో వర్ణించలేనివి. అత్యంత క్రమశిక్షణతో నిర్వహింపబడే ఈ కార్యక్రమం ఎంతో ప్రశంసనీయమైనది, ఇతర విద్యాసంస్థలకి ఆదర్శప్రాయమైనది. విద్యార్థులకి కేవలం పుస్తకజ్ఞానం అందించడమే కాదు, వారి శారీరక, మానసిక, ఆధ్యాత్మిక, కళాత్మక వికాసానికికూడా శాయశక్తులా కృషిచేయడం శ్రీ సత్యసాయి విద్యాసంస్థల ప్రధానోద్దేశ్యమని వేరే చెప్పాలా! మానవాళికి స్వామి ఇచ్చిన దివ్య సందేశాలు కూడా ఈ కార్యక్రమంలో చోటుచేసుకుంటాయి.

జనవరి నెల మన తెలుగువారికికూడా చాలా ప్రాముఖ్యమైనదికదా! డిసెంబరు నెలలో సూర్యుడు ధనురాశిలో ప్రవేశించినది మొదలు మకర సంక్రమణం, అంటే సంక్రాంతివరకు ధనుర్మాసాన్ని విశేషంగా భావిస్తారు.

గోదాదేవి తన స్నేహితురాళ్ళతో కలసి వేకువ రూమున దైవాన్ని కీర్తిస్తూ పాడిన పవిత్రమైన ముప్పై 'పాశురాలు' అంటే గీతాలు, 'తిరుప్పావై'గా రూపుదిద్దుకున్నాయి. ఈ ధనుర్మాసంలో చాలామంది తిరుప్పావైలోని పాశురాలని రోజుకొకటి చొప్పున పఠిస్తారు. అంతేకాదు. ధనుర్మాసంలో గొబ్బిళ్ళు పెట్టి

పూజ చేస్తారు. అందమైన రంగవల్లులలో మహిళలు తమ కళాకౌశలాన్ని వ్యక్తపరుస్తారు.

తెల్లవారుర్భామున చేసే సత్కర్మలు, జపతపాదులు, పూజలు గొప్ప ఫలితాన్నిస్తాయని మన శాస్త్రాలు చెబుతున్నాయి. మన స్వామివారి సందేశానుసారంగా స్వామి భక్తులు ఈ బ్రాహ్మీముహూర్తానికి చాలా ప్రాముఖ్యత నిస్తారు కదా! అందువల్లనే తెల్లవారు రూమున ఓంకారం, సుప్రభాతం, ఆపై నగర సంకీర్తనలలో సాయి భక్తులు పాల్గొంటారు. ప్రాపంచికమైన రణగొణధ్వనులు కర్ణపుటాలకి తాకక ముందే భగవన్నామ శ్రవణం జరగాలని స్వామి చెబుతారు. ఇక, రంగవల్లుల విషయానికి వస్తే ప్రశాంతి నిలయంలో నిత్యం అందమైన రంగవల్లులు దర్శనమిస్తాయి. పర్వదినాలలో స్థానిక మహిళలు, సేవాదళ్ సభ్యురాండ్రు అత్యంత మనోహరమైన రంగవల్లులు తీర్చిదిద్దుతారు.

ధనుర్మాసంలో వచ్చే శుక్లపక్ష ఏకాదశి (2017 జనవరి 8వ తేదీ) వైకుంఠ ఏకాదశిగా, ముక్కోటి ఏకాదశిగా చాలా విశిష్టమైనదిగా భావింపబడుతుంది. ఆరోజున ఉత్తరద్వారంనుండి దేవాలయంలో ప్రవేశించి దైవదర్శనం చేసుకుని పూజలుచేస్తే, విశేషమైన పుణ్యఫలం లభిస్తుందని చెబుతారు. “భూలోక వైకుంఠ పర్వనివాసం” అని మనం స్వామిని కీర్తిస్తాముకదా! మనకందరికీ వైకుంఠధామమైన ప్రశాంతినిలయంలోకి ‘గోపురద్వారం’ నుండి ప్రవేశించి (స్త్రీలయితే అలాగే ముందుకువచ్చి మెట్లపైనుండి) కలియుగ ప్రత్యక్ష దైవాన్ని దర్శించుకోవచ్చు. ఈ వైకుంఠద్వారం నుండి మందిరంలోకి ప్రవేశించే సువర్ణావకాశం మనకి నిత్యం కలుగుతున్నదంటే, అది స్వామివారి దివ్యానుగ్రహమే కదా!

ఆపై వచ్చే పండుగ మకర సంక్రాంతి. సూర్యుడు మకరరాశిలో ప్రవేశించే ఈ మకర సంక్రమణం ఇంత విశేషమైనదిగా ఎందుకు భావిస్తారు? దీని

అంతరార్థమును స్వామి వివరిస్తున్నారు, చూడండి: “క్రాంతిని ఇచ్చి శాంతిని ప్రబోధించేదే మకర సంక్రాంతి. క్రాంతి అనగా మార్పు. సంక్రాంతి అనగా పవిత్రమైన మార్పు. ఈ మకర సంక్రమణం కేవలం అన్ని సంక్రమణలలోవలె భౌతికమైన ఆనందమును అందించడమేగాక అంతర్ సంబంధమైన ఆనందాన్ని కూడా చేకూరుస్తుంది.”

మకర సంక్రాంతినుండి ఉత్తరాయణం ప్రారంభమవుతుందనే విషయం సర్వవిదితమే కదా! దీనిని పవిత్రమైన మార్పు అని ఎందుకు పేర్కొంటారు? ఉత్తరాయణం పుణ్యకాలమని భావించడానికి చెప్పబడుతున్న కారణమేమిటంటే, మనకి గల 365 రోజుల ఒక సంవత్సర కాలం దేవతలకి ఒకరోజుగా భగవంతుడు ఏర్పరిచాడు. సూర్యుడు దక్షిణాయనంలో ఉన్న కాలము దేవతలకి రాత్రిగాను, సూర్యుడు ఉత్తరాయణంలో ఉన్న కాలం పగలుగాను చెబుతారు. మనము గమనించే విషయం ఏమిటంటే, ఉత్తరాయణంలో క్రమేణా పగలు ఎక్కువగా, రాత్రి తక్కువగా ఉంటుంది. అదే దక్షిణాయనంలో క్రమేపీ పగలు తక్కువగా, రాత్రి సమయం ఎక్కువగా ఉంటుంది. మరి మానవ జీవితంలో అసలే సగభాగం నిద్రలో గడచిపోతుంది కదా! ఈ నిద్రాసమయాన్ని తగ్గించుకుని, మేధాశక్తిని పెంచుకునే అవకాశం మానవుడికి ఉత్తరాయణంలో లభిస్తుంది.

‘తమసోమా జ్యోతిర్గమయ’ అని మనం ఆదైవాన్ని ప్రార్థిస్తాము కదా! అందువలననే, అజ్ఞానమనే తమస్సుని, నిద్ర - బద్ధకము అనే తమోగుణాన్ని తగ్గించే మకర సంక్రమణం విశేషమైనదిగా భావింపబడుతుంది. సూర్యుడు జగతికి ప్రకాశము నందించే ప్రత్యక్ష భగవానుడు. అటువంటి భానుడు మకర రేఖపై ప్రవేశించడం జగతికి మంగళప్రదమైనది. ధనధాన్యాలను అందించే శుభదినం సంక్రాంతి పండుగ.

సంక్రాంతి సందర్భంలో తిలదానం చేస్తారు. దీని అంతరార్థమేమిటంటే, సూర్యుడు మకరరాశిలో ప్రవేశిస్తున్నాడు కదా! ఆ మకర రాశికి అధిపతి శని. సూర్యుడు మకరంలో ప్రవేశించడమంటే తన ప్రియ పుత్రునివద్దకు వెళ్ళడం అనే కదా! కాబట్టి, శనైశ్చరుని ప్రీతికై తిలదానం చేస్తారు. అలాగే శని జన్మకు కారకుడైన సూర్య భగవానుని పూజించి తద్వారా శని బాధనుండి విముక్తి కలగగలదని భావిస్తారు.

సంక్రాంతి అనగానే మన ఆచారాల ప్రకారం నేటికీ పాటించే కొన్ని వేడుకలు, సంప్రదాయాలు చెప్పగలము. తెల్లవారుఝామునే హరిదాసుల నామ సంకీర్తనలు; మనలోని చెడుని దగ్ధం గావించమనే భోగిమంటలు; చిన్నపిల్లల ఆరోగ్య క్షేమం కోసంవారికి దిప్తి తీస్తూ క్రొత్త బియ్యం, రేగుపండ్లు, బంతిపూలు, చిల్లర నాణేలతో భోగిపండ్లు; గోరీదేవిని పూజిస్తూ, అందమైన బొమ్మలతో కళాత్మకంగా ఏర్పరిచే బొమ్మల కొలుపులు; క్రొత్త బియ్యంతో చేసిన పొంగలి, అరిసెల నైవేద్యాలు; దానధర్మాలు, ముఖ్యంగా కూష్మాండ దానం, వస్త్రదానం (చలికాలం కనుక దుప్పట్ల దానం), అన్నదానం; గోపూజ, దానితోపాటు రైతుకి సహకరించే పశువుల పూజ కనుమునాడు; అలాగే గంగిరెద్దులను చక్కగా అలంకరించడం; రంగవల్లులు, గొబ్బిళ్ళ పేరిట బద్ధకం వదిలించుకుని ప్రొద్దున్నే మేల్కొనడం; బియ్యప్పిండితో వేసే ముగ్గు చీమలకు ఆహారంగా ఉపయోగపడడం ఇలా ఎన్నో అర్థాలని, అంతరార్థాలని తెలియజేసే పండుగ సంక్రాంతి.

ఇలా ప్రతి పండుగ, ఆచారం వెనుక ఏదో ఒక కథ, అంతరార్థం దాగి ఉంటాయి. అవి తెలుసుకుని పాటించడం మన కర్తవ్యం. అవి సమాజ శ్రేయస్సుకి దోహదం చేస్తాయి. మనకి ఆనందం, ఆహ్లాదం కలిగిస్తూ పుణ్యఫలాన్నికూడా అందజేస్తాయి. మరి వాటికి స్వాగతం పలుకుదామా! ❖

సేవాదీక్ష

(భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయి ప్రబోధలనుండి)

కొప్పరపు బాలామనోహరరావు

చిత్తశుద్ధిని చేకూర్చు సేవకొరకు
జీవితమునంతింతము చేసి చెలగు నరుడ
పరులకొసగుచు నీ శక్తి బలము తుదకు
చివరి శ్వాసను వీడుమా సేవలోన

కర్తవ్య నిర్వహణయే భగవంతునికి అత్యంత ప్రియమైన కైంకర్యము. ఆధ్యాత్మిక సాధనలయందు సేవా కైంకర్యమునకు ప్రధాన స్థానమున్నది.

“సేవను ప్రేమపూర్వకంగా, స్వార్థరహితంగా నిరూపించాలి.

సేవలను అందించువారి సంతృప్తికన్నా సేవలందుకొనేవారి సంతృప్తిపై ఎక్కువ శ్రద్ధ పెట్టాలి.

అతిభాషను అరికట్టి మృదుమధురమైన మాటలతో ఆనందం అందించే సలహాల నిచ్చి ఇతరులకు సాయం చేయాలి.

గుంపులు గుంపులుగా చేరి నవ్వుతూ బిగ్గరగా అరవకుండా శాంతమును, నిశ్శబ్దతను పాటించాలి.

సత్యసాయి సేవాసంస్థల గౌరవమును మీరు మీ సేవానిష్ఠచే నిలబెట్టాలి.

కింకరత్నమే శంకరత్నము” అని ప్రబోధించారు, స్వామి.

“ఇతరుల సంభాషణ, సహవాసమువలన మీ కర్తవ్యమును విస్మరించే అవకాశమున్నది. దానికి లోనుకాకూడదు. నిబంధనలను ఆదరించి అనుసరించాలి. పనికన్నా పనిచేసేవారి శీలము, నీతి నిజాయతీలు చాలా ముఖ్యం.

తామస గుణమును తప్పించుకోనిదే భక్తి కుదరదు. భక్తివలన సాత్వికబుద్ధి పెరుగుతుంది. సాధనలను అభివృద్ధిపరచుకొని రాజసమునుండి సాత్వికమార్గంపై పయనించాలి. సేవలో ఈర్ష్యాద్వేషాలకు తావు లేదు.

జీవితము అనే పరిమళపుష్పంలోని మకరందము ఏమనగా, ప్రేమతో ఇతరులకు అర్పించు సేవయే. అదే మానవులను దైవసన్నిధిని చేర్చు పెన్నిధి.

సర్వభూతాంతరాత్మ ఈశ్వరుడు. ఎవరికి సేవ చేసినా ఈశ్వరార్పణ బుద్ధితో చేయాలి.

దేహబుద్ధితో చూస్తే జాతి, మత, కుల, ధన, విభవ భేదములు కనిపిస్తాయి. కానీ, ఆత్మబుద్ధితో పరికించిన ఏకత్వమే సత్యమని

గుర్తించి వర్తించుటకు వీలవుతుంది. ఈ పవిత్రమైన తత్వమును గుర్తించి అనుసరించి ఆనందించవలెననే ఉద్దేశ్యముతోనే సేవాదళమును స్థాపించినాము. లేత వయసులోనే సహజముగా మానవులను బాధించే అశాంతి, చంచలత్వము, ఉద్రేకాలను, ఆందోళన స్వభావమును అణగద్రొక్కి దేహబలము, బుద్ధిబలము, సంఘబలము వీటిని సేవాపథమునకు మళ్ళించుట అత్యవసరము” అన్నారు, భగవాన్.

“క్షణక్షణమూ లక్ష్యమును మార్చుకోకూడదు. జీవితకాల మంతా ఏకలక్ష్యమే ఉండాలి. భగవంతుడు సర్వవ్యాపి. తాను లేని తావు, తనది కాని పేరు ప్రపంచంలో లేదు. అన్ని జీవులలోనూ ఆయనను తెలుసుకొనుటయే జీవితముయొక్క పరమోద్దేశము. జీవితము రెండు దినముల నాటకము. దేహము అనిత్యము, రోగములకు నివాస స్థానము. దానిని నమ్మి చెడకుండా సమాజ స్వరూపుడైన హరిసేవలో నిత్యానందము నందుటయే జీవిత లక్ష్యమై యుండాలి.

పరోపకార నిమిత్తమై దేహం ప్రాప్తించింది. ధన కనక వస్తు వాహనాదులు నిజమైన సంపద కాదు. సత్శీలమే నిజమైన సంపద. హృదయ క్షేత్రమును బుద్ధితో త్రవ్వి జ్ఞాన రత్నమును, ‘ఈశావాస్యమిదం జగత్’ అనే మాణిక్యమును ఆర్జించుకోవాలి. ఏకత్వమును నిరూపించాలి. ఆత్మవిద్యను ఆశించాలి, ఆర్జించాలి” అన్నారు భగవాన్ బాబా.

లోపల ఈశ్వరస్మరణ, వెలుపల స్వధర్మాచరణ. చేతితో సేవాచరణ, మనసున నిష్కామ భావం - ఇవి నిత్య కార్యక్రమాలు కావాలి అన్నారు.

సేవకు ప్రధాన అంగములు 1. కార్యదీక్ష 2. నిర్మల ప్రేమ 3. నిరహంకారము, నిరాదంబరము 4. ఐకమత్యము 5. ఆధ్యాత్మిక పరివర్తన 6. త్యాగనిరతి.

సేవాదళ్ అంటే...

S - Service (సేవ / త్యాగము)

E - Eagerness (జిజ్ఞాస / ఆత్రుత)

V - Vigour (ఉత్సాహము / శక్తి)

A - Aim (లక్ష్యము)

D - Duty (బాధ్యత)

A - Alertness (చురుకుదనం / అప్రమత్తత)

L - Love (ప్రేమ)

సేవ ఎందుకు?

శరీర సార్థకతకు.

అందరిలోనున్న దైవాన్ని గుర్తించేందుకు.

దుర్గుణాలను దూరం చేసుకొనేందుకు.

అహంకార మమకారాలను తొలగించుకొనేందుకు.

ఏకత్వాన్ని సిద్ధింపజేసుకొనేందుకు.

సహనమును, ఐక్యతను, పవిత్రతను, చిత్తశుద్ధిని సంతరించుకొనేందుకు.

ఆత్మానందము అనుభవించేందుకు.

స్వార్థాన్ని త్యాగం చేసి సమాజ ఋణాన్ని తీర్చుకొనేందుకు.

సేవకత్వంతోనే నాయకత్వము.

సర్వజన సమాన ప్రేమను అలవర్చుకోవాలి.

వాదనకంటే వివేకము వాడియైనది.

గుర్తింపు కాంక్షించనిది సేవ.

పరదూషణ పనికిరాదు. పేరుప్రతిష్ఠలకొరకు ఆదంబరములు వద్దు, స్వామి నామమే ముద్దు.

సేవాభాగ్యం లభించడమే స్వామి అనుగ్రహం. ఇంక, స్వామిని వేరే కోరుకునేది ఏముంది!

పుష్కరాలు పుష్పలంగా సేవాభాగ్యాన్ని అందించడానికి వస్తాయి. పుష్కరంలో చేసే జప, ధ్యాన, యోగ, యజ్ఞ, దాన ధర్మాలు మామూలుకంటే వెయ్యిరెట్లు ఫలితాన్నిస్తాయని ఆర్యోక్తి. సేవాఫలితంకూడ అంతే. స్వామి అనుగ్రహం త్వరగా సిద్ధిస్తుంది. సేవవలన ఐక్యత వర్ధిల్లాలి. సమాజసేవ అంటే సమాజమునకు తెలుపుకునే కృతజ్ఞత; సమాజ ఋణ విముక్తి.

అంజనేయ సుగ్రీవాది వానర వీరులు రామకార్యంలో తరించారు. అర్జునుడు మొదలగువారు శ్రీకృష్ణుని కార్యం (ధర్మసంస్థాపన)లో తరించారు. ఇప్పుడు శ్రీ సత్యసాయి భక్తులు సేవాకార్యంలో తరించాలి. స్వామి చెప్పిన అనేక సేవామార్గాలలో ప్రవేశించి, శ్రమించి, ఆ సేవాఫలాన్ని అందుకుంటూ స్వామియొక్క ఆదర్శాన్ని ఆచరణలో నిరూపించాలి. ❖

శ్రీ సత్యసాయి విద్యాజ్యోతి - బాలవికాస్ గురువుల పాత్ర

డా॥ లావణ్య సరస్వతి

భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారి ఆరాధనోత్సవాల సందర్భంగా ఏప్రిల్, 24, 2016 నాడు 'విద్యాజ్యోతి' కార్యక్రమాల ప్రారంభోత్సవం జరిగింది. కేంద్ర మంత్రి గౌరవనీయులు శ్రీ వెంకయ్యనాయుడుగారు 'విద్యాజ్యోతి'ని ఆవిష్కరించి స్వామి పాదాలకు సమర్పించారు. శ్రీ సత్యసాయి విద్యావిధాన ప్రయోజనాలను భారతదేశంలోని వివిధ పాఠశాలలకు వ్యాప్తిచేయడం ద్వారా ఈ పాఠశాలలకు సాధికారతను కలిగించి, విద్యార్థినీ విద్యార్థులను చైతన్యవంతులను చేయడం ఈ విద్యాజ్యోతి లక్ష్యం. ఈ కార్యక్రమాలను ప్రవేశపెట్టడానికి దేశవ్యాప్తంగా 900 పాఠశాలలు ఎన్నుకున్నారు. విద్యా ప్రమాణాలను పెంచుతూ మానవతావిలువలకు ప్రాధాన్యమిచ్చే శ్రీ సత్యసాయి

విద్యావిధానాన్ని ఈ పాఠశాలల్లో ప్రవేశ పెడతారు. ఈ మహత్తర కార్యక్రమంలో పాల్గొనే అదృష్టం, అవకాశం శ్రీ సత్యసాయి బాలవికాస్ గురువులలో, సేవాదళ్లో యువజన విభాగంలో కొందరికి లభిస్తున్నది. దీనిలో పాల్గొనే గురువులు పాఠశాల అధ్యాపకులకు సహకరిస్తారు. భగవాన్ ప్రబోధించిన మానవతావిలువల బోధనకు ప్రాధాన్యం ఇస్తారు. సత్య ధర్మ శాంతి ప్రేమ అహింసలను పిల్లల హృదయాలలో నెలకొల్పి వారి మనోవికాసానికి తోడ్పడతారు. బాలవికాస్ గురువులకు ఈ అంశాల బోధనలో అనుభవం ఉంటుంది కనుక విద్యాజ్యోతి కార్యక్రమంలో వీళ్ళు గణనీయమైన సేవలు అందించగలరు. బాలవికాస్ బోధనలో అనుసరించే 5 విధానాలు - ప్రార్థన (Prayer), కథలు చెప్పడం (Story telling), మౌనంగా ఉండటం (Silent sitting), భజనలు (Bhajans, i.e., Group singing), సామూహిక కార్యకలాపాలు (Group activities) వీటిని పాఠశాల బోధనకు అనుగుణంగా మార్చుకోవాలి. అక్కడ అన్ని మతాలవాళ్ళు, అన్ని విశ్వాసాలకు సంబంధించినవాళ్ళు ఉంటారు కనుక ఎవరి మనోభావాలూ దెబ్బతినకుండా జాగ్రత్త వహించడం చాలా అవసరం. వీటిని ఎలా అనుసరించాలో ముందు ముందు వివరంగా తెలుసుకుందాం.

ఇప్పుడు అవి పాఠశాల పిల్లలకు ఎలా ఉపయోగపడతాయో క్లుప్తంగా తెలుసుకుందాం. ప్రార్థన, ఏ మతానికి చెందినా భక్తి విశ్వాసాలు పెరగడానికి, ఆధ్యాత్మిక చింతన కలిగించడానికి

సహాయపడుతుంది. కథలు చెప్పడం పిల్లలలో కళాత్మకతను, ఆసక్తిని పెంచుతుంది. పిల్లలకు కథలంటే చాలా ఇష్టం. పౌరాణిక కథలు భారతీయ సంస్కృతిని పరిచయం చేస్తాయి; చారిత్రక కథలు లోకజ్ఞానాన్ని కలిగిస్తాయి; నీతికథలు నిత్యజీవితానికి సహాయపడతాయి; జానపద కథలు పిల్లలకు అద్భుతం, ఆశ్చర్యం కలిగించి మానసిక ఆనందాన్ని, ఆహ్లాదాన్ని కలిగిస్తాయి. ఒక్క నిమిషంపాటు మౌనంగా ఉండటం పిల్లలలో జ్ఞాపకశక్తిని, ఏకాగ్రతను పెంచి పాఠ్యాంశాల అవగాహనకు సహాయ పడుతుంది; పిల్లలకు మంచి మార్కులు రావడానికి, పాఠశాల విద్యాప్రమాణాలు మెరుగుపడటానికి దోహదం చేస్తుంది. ఇక, భజనలు నేర్పడంలో - భజన అనగానే చాదస్తపు ముసలివాళ్ళు పాడుకునే పాటలు అనే భావనను ముందుగా దూరం చేయాలి. వివిధ దేవతల భజనలు, సర్వధర్మ భజనలేకాకుండా అందరూ కలిసి పాడుకోవడానికి వీలైన పాటలనుకూడా మన గురువులు పాఠశాలల్లో నేర్పాలి. 'కలసి మెలసి ఆడుదాం, కలసి మెలసి పాడుదాం, కలసి మెలసి కలిమి చెలిమి బలము గుణము పెంచుదాం' అని పిల్లలకు పనికివచ్చే పాటను స్వామి స్వయంగా పాడి వినిపించారు. ఇలాంటి పాటలు పిల్లలకు ఆనందాన్ని, ఆహ్లాదాన్ని కలిగించి మనసుకు విశ్రాంతిని (రిలాక్సేషన్) కలిగిస్తాయి. తద్వారా పిల్లలు మానసిక శక్తిని పెంచుకుని (రీఛార్జ్ చేసుకుని), తరువాత చెప్పే పాఠాలను శ్రద్ధగా వినగలుగుతారు.

చివరిది, కాని చాలా ఉపయోగమైనది సామూహిక కార్యకలాపాలు. దీనిద్వారా పిల్లలలో స్నేహభావం, ఐక్యతా భావం, కలసి కృషిచేసే అలవాటు పెరుగుతాయి. ప్రతి పనిని ఒక్కరు చేయడంకంటే నలుగురితో కలసి చేయడంలో ఉన్న సౌలభ్యం, ఆనందం, నైపుణ్యం పెంచుకోవడం వంటివి తెలుసుకోగలుగుతారు. గ్రూపుగా క్లాసులను అలంకరించుకోవడం; స్కూలును, తరగతి గదిని పరిశుభ్రంగా ఉంచుకోవడం, ఇతర పిల్లలకు సహకరించడం నేర్చుకుంటారు. పరిసరాల శుభ్రతను, పచ్చదనాన్ని పెంచడం, ప్రేమించడం అలవాటు అవుతుంది. ఈవిధంగా బాలవికాస్ గురువులు విద్యాజ్యోతి కార్యక్రమాలలో పాల్గొని పిల్లల అభివృద్ధికి, స్కూలులో బాలవికాస్ వృద్ధికికూడా తోడ్పడగలరు.

శ్రీ సత్యసాయి విద్యాజ్యోతి కార్యక్రమంద్వారా పాఠశాలల్లో విద్యాప్రమాణాలు, మౌలిక సదుపాయాలు పెంచడానికి శ్రీ సత్యసాయి సంస్థలు తోడ్పడతాయి. విద్యాసంస్థల పాఠ్యాంశాలలో సరిగా బోధపడని అంశాలు, కఠినమైన సబ్జెక్టులు అర్థమయ్యేటట్లు బోధించడానికి సాయి యువత సహాయపడగలదు. భగవాన్ దివ్యాశీస్సులతో సంకల్పించిన ఈ 'విద్యాజ్యోతి' జాతికే కరదీపికయై భవిష్యత్తులో వెలుగులు చిమ్మగలదు. విలువలను నింపుకున్న హృదయాలు జాతికే వన్నెతెచ్చి, దేశప్రగతికి విశ్వశాంతికి దోహదపడగలవు. ❖

కేవలం స్వసుఖార్జన పాపం

శ్లో॥ ఆత్మార్థం జీవలోకేఽస్మిన్, కో న జీవతి మానవః
పరం పరోపకారార్థం, యో జీవతి స జీవతి

లోకమున స్వసుఖమున కెవరు యత్నించుట లేదు? ఇతరులకొరకై ఎవరు జీవిస్తూన్నారో వారే నిజముగా జీవించియున్నవారు. అంతేగాని, తనకోసమే బ్రతుకువారిది బ్రతుకే కాదు

(సూక్తిముక్తావళి)

మాధవ మర్త్యం - మానవ ధర్మం

డా॥ వజ్రల సత్యకమలాకర్

ఆధ్యాత్మిక సాధనలెన్ని చేస్తున్నా, అసంఖ్యాకంగా తాత్త్విక గ్రంథరాజాల సారాన్ని అవపోసనపడుతున్నా, అన్నిటికీ మించి మందార మకరంద మాధుర్యాలను మరపించే స్వామివారి అమృతభాషణాలెన్నో వింటున్నా... భక్తుణ్ణి తనకు తానే ధ్రువీకరణ పత్రాన్నిచ్చుకున్న వ్యక్తి మనసును ఎప్పుడూ రెండు ప్రశ్నలు కలచివేస్తూనే ఉన్నాయి. ఆ ప్రశ్నలేమిటో అంటే, “నాకెందుకు ఇన్ని కష్టాలు వస్తున్నాయి? ఈ కష్టాలకు ఇక అంతులేదా?”

అయితే, ఈ ప్రశ్నలకు అనంత కరుణాసముద్రులైన స్వామి ఏనాడూ జవాబులు చెప్పలేదా అనే సందేహం పూర్తిగా అజ్ఞానంతో కూడినదే. ఎందుకంటే, మానవ జీవితానికి పనికివచ్చే లౌకిక విషయాలు మొదలుకొని అత్యంత జటిలమైన వేదాంత విషయాలవరకు, భక్తుల అవసరాలనుబట్టి స్వామి ఏనాడూ ఏ విషయాన్నీ తమ ప్రబోధాలలో విడిచిపెట్టలేదు. మరి ఈ ప్రశ్నలెందుకు తలెత్తుతున్నాయి? అనే కొత్త ప్రశ్న వేయవలసివస్తుంది. ఈ ప్రశ్నకు మాత్రం సమాధానమేమిటంటే - మరుపు, సాధనాలోపం, స్వామివారి సాహితీ సుధాపాన పునశ్చరణ లేకపోవడమే. అలాంటప్పుడు భక్తుని మనస్సును ఆందోళనకు గురిచేస్తున్న పై రెండు ప్రశ్నల మాటేమిటి?

రత్నాకరం వంశోద్భవులైన స్వామివారి వాగ్రత్నాకరం నుండి కొన్ని ముత్యాలనేరుకునే ముందుగా ఈ ప్రశ్నల నేపథ్యంలోకి తొంగి చూడాలి. మానవుడు తనని తాను శరీరంగా భావించి, వ్యాధులు పట్టి బాధించినప్పుడు క్రుంగిపోవడం అతని అధిదైవిక స్థాయి. ఈ స్థాయిలో ఏ ఆధ్యాత్మిక సాధనలూ ప్రారంభం కాకపోవడంవల్ల స్వల్పమైన శారీరక రుగ్మతనికూడా మానవుడు చాలా

తీవ్రంగా పరిగణించి క్రుంగిపోతూ ఉంటాడు. ఇక్కడ మానవ మనస్తత్వంలోనే ఒక ప్రత్యేకత కనిపిస్తుంది. అదేమిటంటే, అన్ని విషయాలలో తనని ఇతరులతో పోల్చుకొని, తనకంటే అందరికీ అన్నీ ఎక్కువగానే ఉన్నాయని తలచే మానవుడు, కష్టాల విషయాని కొచ్చేసరికి తనకంటే అందరికీ కష్టాలు మాత్రం తక్కువగానే ఉన్నాయంటాడు. కానీ, ఇవి కష్టాలు కావని, గడచిన కాలంలో తనవంతు ధర్మకాటాలో ఒకవైపు తన కర్మలను వేయగా, రెండవవైపు వాటికి సరితూపే ఫలాలు వేయబడ్డాయని మరచిపోతున్నాడు. ఈ ధర్మకాటా ముల్లు ఎప్పుడూ నిశ్చలంగా, నిటారుగా ఉంటుందని మాత్రం జ్ఞాపకం ఉంచుకోవాలి. అయితే, కర్మలెటువంటివైనా వాటినుంచిన పశ్చిం క్రిందకు దిగిపోయి, ఫలాలు తేలికవ్వాలని కోరితే, దానికి కూడా ఒక మార్గం ఉంది. ధర్మకాటాలో మన కర్మలున్న పశ్చింలో దైవానుగ్రహం అనే బరువు పెడితే చాలు. అది సాధ్యమేనా? దైవానుగ్రహాన్ని ఎలా పొందవచ్చు? మళ్ళీ రెండు ప్రశ్నలు! అవును, సాధ్యమే. అయితే, ఈసారి సమాధానం స్వామిని అడగాలి.

“స్వామీ! మీ అనుగ్రహాన్ని పొందడానికి మేము ఏం సాధనలు చేయాలి?” అని ఒక భక్తుడు ఆర్తితో ప్రశ్నిస్తే కనులలోని కారుణ్యాన్ని వాక్కులలో జాలువారుస్తూ స్వామి ఇలా అన్నారు, “బంగారూ! నా అనుగ్రహాన్ని పొందడం చాలా సులభం. దీనికి మీరు ఏ సాధనలూ చేయనక్కరలేదు. నేను చెప్పినట్లు నడుచుకుంటే చాలు.”

మళ్ళీ సందేహాలు. నేను స్వామి చెప్పినట్లే నడుచుకుంటున్నానే! మరి అనుగ్రహం లభించలేదా? అనుగ్రహం లభిస్తే కష్టాలెందుకు కలుగుతున్నాయి? చలించే మనస్సును కొంచెం ఓపిక పట్టమని చెప్పి ఇలా ఆలోచించాలి. స్వామి చెప్పినట్లు నడుచుకోవడమంటే, ప్రతి రోజూ సుప్రభాతం, నగరసంక్రీర్తన, భజన, లిఖిత జపంవంటివి ఆచరించడం మాత్రమే కాదు. మరి? స్వామి తమ దివ్యోపన్యాసాలలో అనుగ్రహించిన వాక్కుధాబింధువుల్ని హృదయపాత్రలో పట్టి, జాగ్రత్తగా కొద్దికొద్దిగా ఔషధంలా సేవిస్తూ, దాని ఫలితాన్ని అనుభవంలోకి తెచ్చుకోవడమే! కష్టాల కడలిని దాటించే ఆ నౌకా వాక్యాలేమిటి? అటువంటి వాక్యాలనేకం ఉన్నా మూడింటిని ముందుగా తెలుసుకుందాం. ఎందుకంటే, వీటిల్లోనే మాధవ మర్మం అంతా దాగి ఉంది. ఆ వాక్యాలు:

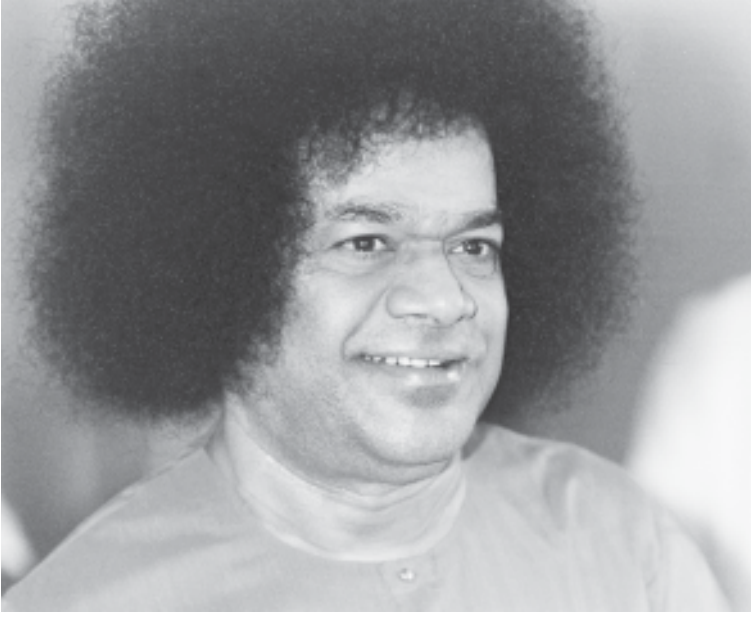
1. “న సుఖాత్ లభ్యతే సుఖమ్”,
2. “కష్టాలు కదలిపోయే మేఘాలవంటివి”,
3. “ప్లెజర్ ఈజ్ ఎన్ ఇంటర్వల్ బిట్వీన్ టు పెయిన్స్”
(Pleasure is an interval between two pains)

మొదటి సంస్కృత వాక్యం పండితులకోసం. రెండవ తెలుగువాక్యం నావంటి సామాన్యులకోసం. మూడవది ఈ రెండు భాషలూ రానివారూ, మరియు విదేశీయులకోసం.

సంస్కృతంతో సామాన్యులకు సమస్య కాబట్టి, ఆ వాక్యాన్ని కొద్దిసేపు ప్రక్కనపెట్టి, తెలుగు వాక్యానికి వద్దాం. మేఘాలు ముసురుకున్నప్పుడు మెరుపులకు, ఉరుములకు, పిడుగులకు భయపడేవాళ్ళు చాలామంది ఉన్నారు. అయితే, భయపడేవారికికూడా తెలుసు, ఏ మేఘాలూ శాశ్వతంగా ఆకాశాన్ని కమ్మి ఉండవని. కానీ, భయపడడం మాత్రం మానలేరు. ఒక్కసారిగా సుడిగాలి వీస్తే చాలు, మేఘాలన్నీ చెల్లాచెదరైపోవలసిందే! అలాగే దైవానుగ్రహమనే సుడిగాలి వీస్తే ఈ కష్టాల మేఘాలు చెదిరిపోతాయి.

ఇక అంగ్లవాక్యానికి వస్తే, అనివార్యమైన కర్మఫలప్రాప్తిని స్వామి ఈ వాక్యంలో ఎంత నిగూఢంగా ఉంచారో తెలుసుకోవాలంటే, కొద్దిగా బుద్ధికి పదును పెట్టాలి. ఒక బాధ పోగానే వెంటనే తప్పుక సుఖం వస్తుంది. దాని తరువాత మళ్ళీ బాధ తప్పదనుకోండి. మన జీవితాలలో వచ్చే కష్టాలమధ్య అప్పుడప్పుడు వచ్చే సుఖాలనిపించే ‘ఇంటర్వల్’ కాలపరిమితి ఎప్పుడూ స్వల్పంగానే ఉంటుందని మరచిపోకూడదు. ఎందుకంటే, ‘ఇంటర్వల్’ లక్షణమే అది. మరొక మాట. ఇంటర్వల్ సుదీర్ఘమైతే, దానిని ‘ఇంటర్వల్’ అనరు కదా! ఇదే మహిమాన్వితమూర్తి వాక్యాలలోని మాధవ మర్మం. మనం సుఖాలుగా భావించే ఈ కాలపరిమితి కేవలం ‘ఇంటర్వల్’గా ఉండడానికి కారణం మనకు తెలియని, మనం మరచిపోయిన కాలంనుండి మన వెంట వస్తున్న ప్రారబ్ధి, సంచిత కర్మఫలమని జ్ఞాపకముంచుకోవాలి.

మరి ‘మానవ ధర్మం’ మాటేమిటంటారా? లౌకిక జీవితంలో సుఖ సంతోషాలు, సౌకర్యాలు కావలసిందే! కాకపోతే, మనం దురదృష్టవశాత్తు గతంలో ‘బ్యాంక్ ఆఫ్ సత్కర్మ’లో ఖాతా తెరవకపోవడంవల్లకానీ, తెరచిన ఖాతాలో తగినంత సత్సంపత్తిని డిపాజిట్ చేయకపోవడం లేదా, తెరచిన ఖాతాని పొరపాటున తొందరగా మూసివేయడంకానీ జరిగింది. అందువల్ల, ఇప్పటికైనా ఆ పొరపాట్లను పునరావృతం కానివ్వకుండా, సత్కర్మాచరణ చేస్తూ భావికాలానికి, జన్మలకుకూడా కావలసిన ‘ఆధ్యాత్మిక సంపత్తి’ని సమకూర్చుకుందాం. దండిగా స్వామివారి అనుగ్రహధనాన్ని సంపాదించుకుందాం. చివరిగా ఒక్కమాట.... మనం ఇలా చేయగలిగితే, స్వామివారు ప్రస్తుతం చెప్పిన అంగ్లవాక్యాన్ని మార్చి తమ తదుపరి ప్రేమసాయి అవతారంలో ‘పెయిన్ ఈజ్ ఎన్ ఇంటర్వల్ బిట్వీన్ టు ప్లెజర్స్’ అని చెప్తారు. అయితే, దానికి మనం అకుంతితమైన దీక్షతో, స్వామియెడల అచంచలమైన భక్తిప్రపత్తులతో సాధన చేయాలి. అప్పుడు ఆ ధర్మకాటాలో మన కర్మలించిన పళ్ళెంలో స్వామివారి దివ్యానుగ్రహం ఉంచబడి, కర్మఫలాలు తేలికై కష్టాలు కడతేరిపోతాయి. ఇదే మనందరి ‘మానవ ధర్మం’. ❖

ముత్యాల సరాలు

(ధారావాహికం - 6వ భాగం)

ప్రొ॥ కామరాజు అనిల్ కుమార్

కల్యాణ సాయి

ఇసుక వేస్తే రాలనంత జనం. ఎక్కడా ఖాళీ లేదు. ఒక ప్రక్కన ఏర్పాటైన పెద్దపెద్ద డేరాలు. ఒక్కొక్క దానిలో ఒక్కొక్క రాష్ట్రంవారున్నారు. వివిధ రాష్ట్రాల కార్యకర్తలతో నిండి సందడిగా ఉంది. జన సముద్రంలాగా ఉన్నది. వెనుక భాగంలో ఒక పెద్ద కార్ఖానాను తలపించేలా ఉన్న విశాల ప్రదేశంలో నల, భీమ పాకం సిద్ధం అన్నట్లు వంటవాళ్ళు, గాడిపొయ్యిలు, ఎగసే మంటలు, వంటవార్పు, వివాహ భోజనాలను మైమరపించే వంటకాలు, కాయగూరలు తరుగుతూ నామసంకీర్తన చేస్తున్న మహిళలు, వెనుకభాగాన ఎప్పటికప్పుడు ఖాళీ పళ్ళాలను శుభ్రం చేసే సేవాదళ్, కడిగినవాటిని తుడిచి దొంతర్లలో పేర్చేవారు.... సందడే సందడి! భోజనాలకు వచ్చినవారు చేంతాడంత క్యూలు

కట్టి ఉన్నారు. పాతిక వరుసలపైనే వేలాదిమంది క్యూలలో నిలబడి ఉన్నారు. వేరొక సువిశాల ప్రదేశంలో ఉత్తర హిందుస్థానంవారికి రోటీలు, పరోటాలు సిద్ధం చేస్తున్న మహిళలు. వారి చేతికి విసుగూ విరామం లేదు, విశ్రాంతిలేదు. చపాతీలు ఒత్తుతూనే ఉన్నారు. ఎందరెందరో స్త్రీలు భజన చేస్తూ పాల్గొంటున్నారు. పెద్దపెద్ద అండాలు, బాండీలు, గుండిగలు, గోకర్ణాలు, గరిటలు, నూనె డబ్బాలు, కూరగాయల రాసులు; బియ్యం, పప్పుల బస్తాలు వీటికి లెక్కలేదు.

ఈ కలికాలంలో ఇంత భారీ స్థాయిలో లక్షలాదిమందికి పైగా భోజనాలు, టిఫిన్లు, కాఫీలు; పెళ్ళి వారిని మించిన స్థాయిలో మర్యాదలు, పలకరింపులు వారంరోజులపాటు జరిగినది కనీ వినీ ఎరుగము. ప్రతి రోజూ మూడుపూటలా ఇంతే! నిలయం నిండింది. భక్తజన హృదయం కదిలింది. సాయినాథ రథచక్రం సాగింది. సాయిజగన్నాథ స్వర్ణరథ యాత్ర హిల్వ్యా స్టేడియండాకా, విద్యార్థి బృంద హృదయారవింద సందీప్త సూర్యోదయంలా. గాన నృత్య వాయిద్య వేద నాదాలతో నినదించిన ఆ ప్రాంగణంలో శ్రీ సత్యసాయి దివ్యదర్శనానికి నోచుకున్న భక్తులు, దేవతలు సైతం ఈర్ష్యపడేలా, ఆనంద పరవశులైనారు. ఆ పదిరోజులను శ్రీ సత్యసాయి పరబ్రహ్మాత్మవాలనవచ్చు. ఇంతకీ ఏ సందర్భం అనుకున్నారు? అది భగవానుడు పుట్టిన పండుగ, పరమశివుడు పుట్టిన పండుగ.

ఈ వేడుకల అంతర్భాగంగా ప్రపంచ సత్యసాయి సంస్థల మహాసమ్మేళనం జరగడంతో, భూగోళం బంతిలా స్వామి పాదాలవద్దకు చేరిండా అన్నట్లు, దేశ దేశాలవారు స్వామి సన్నిధి చేరుకున్నారు. శ్రీవారి దర్శన సంతరంభం, సందేశ సారభం గుండెలలో పదిలంగా నేటికీ వినాటికీ ఉంటుంది. జగత్కల్యాణశోభ అది. భక్త్యానందహేల సాయిలీల. స్వామి దివ్యసంకల్ప రూపకల్పన ఆనాటి ఆనందోత్సవాలు.

సమాప్తి ఉత్సవ వేళ, మందిరంవైపు వేలాదిమంది స్త్రీ పురుషులు పరుగెత్తడం కనిపించింది. అందరూ ఎదు రెదురుగా వరుసలలో కూర్చుంటున్నారు. విచారించగా, వారందరూ ఒడిషా సేవాదళ్ సభ్యులని తెలిసింది. స్వామి రమ్మని పిలిచారట. భగవానుడు విచ్చేశారు. ఇన్ని వేలమందికి బట్టలు పంచారు. ప్రసాదాలనిచ్చారు. పాద నమస్కారాల నమగ్రహించారు. ఎక్కడా స్వామికి అలసట లేదు. ప్రతి ఒక్కరికీ స్వయంగా అన్నింటినీ ప్రసాదించారు. ఆ సాయిమాత అనుగ్రహం అలాంటిది.

క్రిక్కిరిసిన భక్తులతో నిత్యకల్యాణం పచ్చతోరణంలా కళకళలాడే దివ్యక్షేత్రం ప్రశాంతి నిలయం. విశేషంగా భగవానుని జన్మదిన ఆనందోత్సవంతోపాటు ప్రపంచ స్థాయి సాయిసంస్థల సమ్మేళనం జరిగినప్పుడు దేశ దేశాలనుండి లక్షలాది భక్తులు విచ్చేస్తారు. అసంఖ్యాక జనవాహినికి అన్నపానాదులు, సభాప్రాంగణ అలంకరణ, విద్యుద్దీపాలంకరణ, పారిశుధ్యసేవల నిర్వహణ, భక్తులకు సదుపాయాలు, వసతుల ఏర్పాటు.... ఇలాంటి అనేకానేక అంశములతో ముడిపడిన బృహత్కార్యమిది; విశ్వయజ్ఞ మిది. ఆశ్చర్యమేమంటే, మహాసభల పర్యంతం ఇంత విశాలమైన ప్రశాంతి నిలయం అంతా అద్దంలా అంత పరిశుభ్రంగా ఉంటుంది. ప్రతి జాతీయ, అంతర్జాతీయ సభలు, బాబావారి జన్మదినోత్సవాల సందర్భంగా ఇన్ని లక్షలమంది విచ్చేసినా పారిశుధ్య లోపంలేదు. కాలకృత్యాలు తీర్చుకోవడానికి ఇంతమందికి ఏర్పాట్లు, వాటి పరిశుభ్రత చూసుకుంటూ, ఎప్పటికప్పుడు పారిశుధ్య సేవలందిస్తూ, అలుపెరుగక శ్రమిస్తూ, సమైక్యంగా కృషి సలుపుతూ, దేశంలో వీరికంటే సేవలు

చేయగలవారు లేరనిపించేవిధంగా ఎంతో కష్టసాధ్యమైన పనులుకూడా విసుగూవిరామం లేకుండా నిర్వహించిన వారు, నిర్వహించగలవారు ఒడిషా సేవాదళ్ కార్యకర్తలు.

వీరిలో ఉన్నత పదవులలో ఉన్నవారు, విద్యాధికులు, డాక్టర్లు, ఇంజనీర్లు, ప్రొఫెసర్లు, ప్రభుత్వోద్యోగులు, విశిష్ట ప్రావీణ్యం గలవారు అనేకులున్నారు. ఒడిషా భక్తుల సేవాకార్యక్రమాలలో భక్తి, శ్రద్ధ, ప్రత్యేకతా, ప్రేమా తొణికిసలాడుతుంటాయి. సేవారంగంలో, ప్రాచుర్యంలో, సంఖ్యాపరంగా, రాష్ట్రం అంతటా విస్తరించి జనాదరణ పొందిన ఒడిషా సత్యసాయి సంస్థను దేశంలోనే అగ్రగామిగా పేర్కొనవచ్చు.

ఒడిషా రాష్ట్రంలో అనేక పట్టణాలు సందర్శించే అవకాశం, అదృష్టం, మహద్భాగ్యం భగవాన్ బాబావారు నాకు కల్పించారు. 2016 జూన్ లో వరుసగా వారం రోజులు ఒడిషా సాయిసంస్థల కార్యక్రమాలలో నేను పాల్గొనటం జరిగింది. స్వయంగా చూచి పాల్గొని, వారితో సంభాషించి, వారందరి ప్రేమాతిథ్యాలను పొంది సంభ్రమాశ్చర్యాలలో మునిగి క్రమంగా తేరుకొని వ్రాస్తున్న ప్రామాణిక అనుభవాల మాల ఈ వ్యాసం.

‘భువనేశ్వర్’లో ‘సాయిజనని’ పేరుతో నిర్మితమైన సాయిమందిరమున్నది. చాలా ముచ్చటగా, గంభీరంగా, సుందర ప్రాకారాలతో, అందమైన చెక్కడాలతో కూడిన విశాలమైన హార్వమది. సిటీలో నడిబొడ్డున ఉన్నది. దాని వెల ఈనాడు మన అంచనాలకు అందదు. ప్రతి రోజు పలు ఆధ్యాత్మిక కార్యక్రమాలతో కళకళలాడుతూంటుంది. దానికి అనుబంధంగా ఉన్న శ్రీ సత్యసాయి విద్యాసంస్థ పిల్లలతో కిలకిలలాడుతూంటుంది. అక్కడ ‘టెలీమెడిసిన్’ ద్వారా హార్డు, న్యూరాలజీ విభాగాలు దిగ్విజయంగా నడుస్తున్నవి. వారానికి మూడురోజులు వైద్యసేవల్ని అందుబాటులో ఉంచుతారు. పుట్టపర్తి మరియు బెంగళూరులోని మన శ్రీ సత్యసాయి సూపర్ స్పెషాలిటీ ఆసుపత్రులలో పనిచేస్తున్న అనుభవజ్ఞులైన వైద్యులతో సంప్రదించడానికి ‘టెలీమెడిసిన్’ సహాయపడుతుంది. చాలామంది లబ్ధి పొందుతున్నారు. రోగులందరికీ ఆహారం ఉచితంగా అందిస్తున్నారు.

హోమియో వైద్యసేవలుకూడా వారానికి ఒకరోజు అందుబాటులో ఉంటాయి. ప్రముఖులైన, అనుభవజ్ఞులైన వైద్యుల సహకారంతో ఇది నడుస్తున్నది.

మరికివాడల్లోని పిల్లలకు విద్య బోధిస్తున్నారు. 1999నుండి ప్రతి దినమూ నిరాటంకంగా జరుగుతున్న ఈ విద్యాకార్యక్రమంద్వారా లబ్ధిపొందుతూ పెరిగిన విద్యార్థులు నేడు అనేకమంది ఇంజనీర్లుగానూ, ఆఫీసర్లుగానూ పెద్దపెద్ద హోదాలలో ఉన్నారు. ఇప్పటి వరకు 2000మందికి విద్యాబోధన జరిగింది. ఈ సేవా కార్యక్రమాన్ని నిర్వహిస్తున్నవారిలో శ్రీమతి రమాదేవిగారు ప్రధానులు. వారికి 12మంది ఉపాధ్యాయులు సహకరిస్తున్నారు.

ప్రతి ఆదివారం ఈ పిల్లలకు 'బాలవికాస్' తరగతులుంటాయి. అంటే, మామూలు విద్యతోపాటు ఆధ్యాత్మిక శిక్షణ కూడా ఉంటుంది.

ఆసక్తిగలవారికి ఒడిస్సీ నాట్యం, కుట్టుపనికూడా నేర్పిస్తారు. 'నిత్యశిక్షాదానం' పేరిట జరిగే సేవలో అంతర్భాగంగా భగవాన్ జన్మదినోత్సవంనాడు బీదలకు కుట్టుమిషన్లు బహూకరిస్తున్నారు.

ఇంక, ఓ ఇరవైమంది యువకుల బృందం చేసే సేవల్ని ప్రశంసించకుండా ఉండలేము. అంటువ్యాధుల బారినపడినవారికి వాళ్ళు నిత్యం సేవచేస్తారు. అంటు రోగాలకు చికిత్స చేసే ఆసుపత్రి (Infectious diseases hospital) లో నాలుగు గదులు వీరి సేవల నిమిత్తం కేటాయంపబడినవి. ప్రతి నెలా సగటున 25,000 మందికి రాష్ట్రంలో పూరి, కటక్, కుర్దావంటి పట్టణాలలో వైద్యసేవలతోపాటు ఉచితంగా ఔషధాలు, ఆహారం వితరణ చేస్తారు. ఆసుపత్రులనుండి బయటికి వచ్చాక కూడా నిరాశ్రయులు, వికలాంగులు, వృద్ధులకు స్నానాలు చేయించడం, షేవింగ్ చేయడం దగ్గర్నుంచి అన్నిరకాల సేవలు చేస్తారు.

భువనేశ్వర్‌లో సేవారంగంలో శ్రీ సత్యసాయి సంస్థలు ప్రథమ స్థానంలో ఉన్నవి. భద్రక్‌లో ప్రతి నెలా 'వైద్యమేళా' జరుగుతుంది. దాదాపు 50,000 మందికి అన్నవితరణ జరుగుతుంది. ఇక్కడ ప్రత్యేకత ఏమిటంటే, మందులకంటే

విభూతిని ఎక్కువగా కోరుకుంటారు. 'జైపూర్'లో మెడికల్ క్యాంపు, నారాయణసేవ, సత్సంగ కార్యక్రమాలు విజయవంతంగా నిర్వహింపబడుతున్నవి. 'బొలంగిర్'లో ప్రతి రోజు వైద్యసేవలు అందుబాటులో ఉంటాయి. 'భువనేశ్వర్'లో 108 మందికి నిత్యం క్యారియర్లలో భోజనం వారివారి ఇళ్ళకు చేర్చడం జరుగుతోంది. ఒడిషా ముఖ్యమంత్రి, ఇతర మంత్రులు ఈ సేవాకార్యక్రమాల్ని గమనించి సాయిసంస్థను కొనియాడారు.

'రథయాత్ర' పేరిట సాయితరఫం రాష్ట్రమంతటా పర్యటిస్తుంది. గ్రామాలనుకూడా చుట్టబెడుతుంది. ఈ సాయితరఫం చివరిగా ప్రశాంతి నిలయం చేరుకోవడంతో యాత్ర సమాప్తమవుతుంది.

మరొక విశిష్ట కార్యక్రమాన్నిగురించి మీకు తెలియ జెయ్యాలి. గత మూడు సంవత్సరాలనుండి 'పర్తిసుధ' శీర్షికతో ప్రతి గురువారం ఉదయం 6.30 నుండి 7.00 గంటలవరకు టీవీద్వారా స్వామి ప్రసంగాలు, భజనలు, సత్సంగాలు ప్రసారమవుతున్నాయి. దీనిద్వారా స్వామి సందేశం అనేకమంది కొత్తవారికి చేరుతున్నది.

2011లో వచ్చిన వరదల భీభత్సాన్ని తట్టుకుని మన సంస్థలవారు సేవలలో పాల్గొన్నారు.

రాష్ట్రంలో శ్రీ సత్యసాయి విద్యాసంస్థలు మొత్తం 18 ఉన్నాయి. 20,000 మందికి పైగా 'సనాతన సారథి' పాఠకులున్నారు.

'నిర్మల్ జల్' పథకంలో భాగంగా రెండు జిల్లాలలో ఏడు గ్రామాలలో ఉచితంగా మంచినీటి సరఫరా జరుగుతున్నది. నగరసంకీర్తన, పూజ అనంతరం మంచినీరు సరఫరా చేస్తారు. అందువల్ల నీటిలో ఫ్లోరైడ్ తగ్గుతుందని, నీటివలన ఎలాంటి వ్యాధులూ రావని వారి అనుభవం.

1000 గ్రామాలలో ఇంటింటా సాయిజ్యోతి కార్యక్రమం అద్భుతంగా జరుగుతున్నది. 'సాయిజ్యోతి' ఊరేగింపుతో ఇంటికి చేరుతుంది. ఇంటి యజమాని స్వాగతం పలుకుతారు. రాత్రంతా ఇంట్లో 'సాయిజ్యోతి' ఉంటుంది. ఆ ఇంట్లో 'సాయిజ్యోతి' ఉన్న పర్యంతం మౌనం పాటిస్తారు. స్వామి పూజ, నామజపం ఉంటాయి.

టీవీలు బంద్ చేస్తారు. ఆ రోజున భజన, నారాయణసేవ, వస్త్రదానం, సత్సంగాలు ఉంటాయి. విడ్డూరమేమంటే, ఇంటినుండి 'సాయిజ్యోతి' కదలి మరొకరింటికి తరలి వెళుతూంటే భక్తిభావంతో ఈ ఇంటివారు కంటతడి పెడ్తారట. ఇంట్లో 'సాయిజ్యోతి' ఉన్న సమయంలో 70 సం॥ల మహాంతిగారు పక్షవాతం తగ్గి సంపూర్ణారోగ్యంతో ఉన్నారిప్పుడు. ప్రతి సంవత్సరం కార్తీకమాసంలో 'అఖండ జ్యోతియాత్ర' జరుగుతుంది.

'ప్రేమ సంజీవని' పేరిట రక్తదానం పెద్దఎత్తున జరుగుతున్నది. 'సర్వేభవంతు నిరామయ' కార్యక్రమంలో ఆరోగ్యసూత్రాలు, పారిశుధ్య ప్రాధాన్యత, రోగాలగురించి అవగాహన, ఇంకా పలు ఆధ్యాత్మిక అంశాలనుగురించి మహిళలు గ్రామాలలో బోధించి ఆయా అంశాలపై గ్రామస్థులను చైతన్యవంతులను చేస్తారు.

సాయి సంస్థవారు 90,000 మొక్కలు నాటారు. ఉసిరి, తులసి, నిమ్మ, మామిడి, టేకువంటి రాబడి కల్పించేవాటిని అధికంగా పంచారు. గ్రామాల్లో పండ్లు, ఔషధాల పంపిణీ సర్వసాధారణమే. నిరుపేదల వివాహాలకు ఆర్థిక సహాయమందించడం, గాజులు, చీరలు వంటివి బహూకరించడం జరుగుతున్నది.

సామూహిక ఉపనయనాలు భారీ స్థాయిలో 200 సమితులలో 800 భజన మండలులలో జరిగినవి.

'సాయి అన్నమహాప్రసాదం' వారానికి ఒకసారి 18 వైద్యకేంద్రాలలో రోగులకు, వారివద్దనున్న సహాయకులకు పంచుతారు.

'సాయి సారథి' పేరిట డ్రైవింగ్ స్కూలు నడుపుతున్నారు. 400 మందికి పైగా డ్రైవింగ్ లో శిక్షణ పొందారు. శిక్షణ పొందేవారికి వసతి, భోజనం వగైరా కల్పించి, శిక్షణానంతరం వారికి లైసెన్సు లభించేంతవరకు సమితివారు బాధ్యత వహిస్తారు. నగర సంకీర్తన, భజనలలో డ్రైవింగ్ విద్యార్థులు పాల్గొంటారు.

సాయి యువత, "సాయి కరుణాలయం", "సాయి ఆనందం" పేరిట ఉపాధి కల్పన, శరణాలయం వంటివి నిర్వహిస్తున్నారు. ఇంతేకాకుండా, యువత 'డయరీఫామ్' కూడా నడుపుతున్నారు.

సేవాదళవారికి పరీక్షలుంటాయి. 'స్టడీ సర్కిల్' వారు ప్రశ్నాపత్రాలు సిద్ధం చేస్తారు. వేసవి శిక్షణా తరగతులు నిర్వహిస్తున్నారు. 'సంకల్ప' పేరిట జరిగే రాష్ట్రస్థాయి సమావేశాలలో విధివిధానాలు నిర్దేశింపబడతాయి. అవిశ్రాంతంగా, నిస్వార్థంగా, నిశ్చలంగా, దీర్ఘకాలం సేవలు చేసినవారికి సంస్థల తరపున సన్మానం జరుగుతుంది.

ఒడిషా సత్యసాయి సంస్థల సందర్శన నాకు ఒక తీర్థయాత్రగా పరిణమించింది. భద్రక్ లో కలెక్టర్ శ్రీ నారాయణ్ మిశ్రాగారు, వారికి ముందున్న కలెక్టరుగారు కూడా సాయి సంస్థలకు ఎంతో చేయూత నందించారు. పాదాద్రిష్ పోర్టు చైర్మన్ శ్రీ రింకేషెరాయ్ గారు మన కార్యక్రమాలపట్ల ఎంతో ఆసక్తి చూపించారు. నేను పాల్గొన్న సభలకు వారు అధ్యక్షత వహించారు.

మొత్తానికి ఒడిషా సత్యసాయి సంస్థ ఔరా! ఔరా! అనిపించేలా ఉంది. ఎంతో క్రమశిక్షణతో అక్కడ జరిగే రాష్ట్ర స్థాయి సమీక్ష, సమావేశాలను చూసి తీరవలసిందే కాని చెప్పనలవి కాదు. భువనేశ్వర్, రాయగడ, తాల్చేర్ లో జరిగిన రాష్ట్రస్థాయి సమావేశాల్లో నేను పాల్గొన్నాను. మరపురాని అనుభూతులు పొందాను.

రాష్ట్ర అధ్యక్షుడు శ్రీ జగన్నాథ ప్రసాదరావు పెద్దన్నయ్య పాత్ర వహిస్తారు; మృదుమధురమితభాషి; తెలుగు, ఆంగ్లం, ఒరియా, బెంగాలీ భాషలలో దిట్ట; రచన, ప్రసంగం, అనువాదాలలో పరిణతి చెందినవాడు. ఆయన ప్రక్కన ఇద్దరు శ్రీ పరశురామ్ సాహు, శ్రీ అంతర్యామి పట్నాయక్ గార్లు వెంట జంటగా ఉంటూ రాష్ట్రాన్ని ఏకోన్ముఖంగా నడిపిస్తున్నారు. వారికి తోడుగా నిలిచే రాజా, భాస్కర్లు మన దృష్టినికర్షిస్తారు. రమాదేవిగారి విద్యాకార్యక్రమాలగురించి ఎంత చెప్పినా చాలదు. వారందరి అన్యోన్యత, ఐక్యత, ప్రేమానుబంధం, సేవాదీక్ష, భక్తిభావం, వినయ విధేయతలు, గౌరవ మర్యాదలు కట్టలు తెంచుకుని ప్రవహించే ప్రేమవాహినిలా గోచరించాయి. వారి సేవాసంద్రంలో మునిగి తబ్బిబ్బయి ఇప్పుడిప్పుడే తెప్పరిల్లి వ్రాస్తున్న వ్యాసమిది.

(సశేషం)

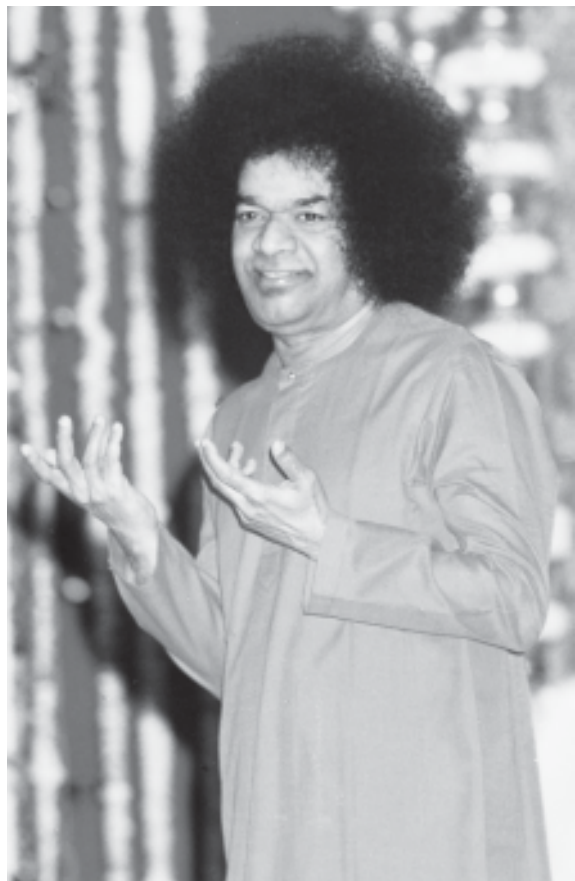
మహా మహిమాన్విత ప్రేమావతారి

(ధారావాహికం - 67వ భాగం)

బి.వి. రమణరావు

పసిబిడ్డ ఏడ్చు

ఇది 1960 దశకంలో జరిగిన సంఘటన. మద్రాసులో ఎస్.ఎ.పి. కల్యాణ మండపంలో భగవాన్ తమ దివ్యోపన్యాసం అనుగ్రహిస్తున్నారు. నాటి ప్రఖ్యాత సినీనటుడు మరియు స్వామి భక్తుడు అయిన చిత్తూరు నాగయ్య స్వామి ప్రసంగాన్ని తమిళంలోకి అనువదిస్తున్నారు. వేలాది జనులు గుమికూడి స్వామి అనుగ్రహ భాషణాన్ని శ్రద్ధగా ఆలకిస్తున్నారు. ఇంతలో తల్లి ఒడిలో ఉన్న ఒక చంటిబిడ్డ ఉన్నట్లుండి గట్టిగా ఏడ్చు మొదలుపెట్టింది. తదేకధ్యానంతో స్వామి దివ్యోపన్యాసాన్ని ఆస్వాదిస్తూ మైమరచి ఉన్న భక్తుల ఏకాగ్రతకి భంగం కలిగింది. అందరూ చిరాగ్గా ఆ పసిబిడ్డ ఏడుపు వినిపిస్తున్న దిశగా దృష్టి మళ్ళించారు. వేదికపై ఉపన్యసిస్తున్న స్వామి మాత్రం చిద్విలాసంగా నవ్వుతూ ఆ బిడ్డవైపు తిరిగి చేయెత్తి అభయహస్తం చూపారు. ఆ వెంటనే చేతిలో ఏదో పట్టుకున్నట్లుగా పిడికిలి మూశారు. తక్షణమే మంత్రం వేసినట్లుగా బిడ్డ ఏడ్చు మానింది. స్వామి పిడికిలి మూయడానికి, బిడ్డ ఏడ్చు మానడానికి మధ్యగల సంబంధమేమిటో భక్తులకు అంతుచిక్కలేదు. తమ ప్రసంగాన్ని అనువదిస్తున్న చిత్తూరు నాగయ్యవైపు చేయిజూచి స్వామి పిడికిలి తెరిచారు. “ఆ బిడ్డ గొంతులో ఒక ఇరవై ఐదు పైసల నాణెం ఇరుక్కుంది. నేను దానిని తొలగించాను. అదే ఇది” అంటూ ఆ నాణెం చూపించారు. అది చూసి నాగయ్య ఆనందాశ్చర్యాలతో భావోద్వేగానికి లోనై, తక్షణమే ఆ విషయాన్ని మైకులో ప్రకటించడంతో సమావేశితులు జయజయధ్వానాలు చేశారు. తల్లి ఒడిలో

కూర్చున్న ఆ చంటిబిడ్డ హఠాత్తుగా ఎందుకు ఏడ్చు లంకించుకుందో ఆ తల్లికే అంతుపట్టని విషయం. “తల్లి కంటెను మిగుల దైవంబె దగ్గర, సన్నిహితుడు తండ్రి కన్నను చాల” అన్న స్వామి మాటకి ఇంతకన్నా నిదర్శనం ఏమి కావాలి!

అన్నీ స్వామికే తెలుసు

దాదాపు ఐదు దశాబ్దాలుగా స్వామి సన్నిధిలో భజన పాటలు పాడే భాగ్యానికి నోచుకున్న శ్రీ కృష్ణదాస్ ఎరాడీ (కేరళ) తమ అనుభవాన్ని ఇలా తెలియజేశారు:

“1973లో నేను చెన్నైలోని టిసిఆర్ కార్పొరేషన్లో ఉద్యోగం చేస్తున్న రోజులవి. అప్పటికే నేను ఆ కంపెనీలో చేరి నాలుగు సంవత్సరాలు గడవటంచేత ప్రమోషన్ మీద నన్ను బళ్ళారికి బదిలీ చేశారు. వెళ్ళి బాధ్యతలు స్వీకరించడానికి పది రోజుల గడువు ఇచ్చారు. అయితే, స్వామి ఆశీస్సులు అందుకోకుండా వెళ్ళడం నాకు ఇష్టం లేకపోయింది. అందుచేత మా పైఅధికారి అనుమతితో సెలవుపెట్టి ప్రశాంతి నిలయం వచ్చాను.

దర్శనం లైనులో నన్ను చూస్తూనే స్వామి, “ఎప్పుడు వెళుతున్నావు?” అని ప్రశ్నించారు.

“రేపు ఉదయం స్వామీ” అన్నాను.

“అదేమిటి? ఈరోజు వచ్చి రేపే వెళ్ళిపోతున్నావా?” అన్నారు కాస్త చిరుకోపంగా.

“క్షమించండి స్వామీ, మీరు ఎప్పుడు సెలవిస్తే అప్పుడు వెళతాను” అని నా పొరపాటును సరిదిద్దుకున్నాను. నా జవాబుకి సంతృప్తి చెందినట్లుగా స్వామి చిరునవ్వుతో ముందుకు సాగిపోయారు.

ఐదు రోజులు గడిచినా స్వామి నా ప్రయాణం సంగతి ప్రస్తావించకపోవడంతో నాలో ఆందోళన మొదలైంది. ఆ రోజుల్లో నేను తీవ్రమైన జీర్ణకోశ వ్యాధితో బాధపడుతూ ఉండేవాడిని. నూనె పదార్థం ఏ కాస్త తిన్నా పడేదికాదు. ఇంట్లో నాకోసం ప్రత్యేకంగా వండిన పదార్థాలు తప్ప బయట ఎక్కడా ఏమీ తినలేకపోయేవాడిని. చెన్నైలో నేను మా సోదరి ఇంట్లో ఉండడంచేత ఆహారం విషయంలో అంతవరకు నాకు ఇబ్బంది లేకుండా గడచిపోయింది. ఇక బళ్ళారికి వెళ్ళిన తరువాత నా పరిస్థితి ఏమిటి అన్న ఆలోచన కూడా నన్ను వేధించసాగింది.

పదకొండు రోజులు గడిచాయి. స్వామినుండి ఎలాంటి సూచనగాని, సందేశంగాని లేదు. ఇక చెన్నైలో మా కంపెనీవాళ్ళు నన్ను ఉద్యోగంనుండి ఊడబెరికి నా

స్థానంలో మరొకరిని నియమించి ఉంటారనే నిశ్చయానికి వచ్చేశాను. ఆ ఆవేదనను, ఆందోళనను తట్టుకోలేక స్వామికి ఇద్దామని ఒక ఉత్తరం వ్రాసి పట్టుకున్నాను. “స్వామీ, దయచేసి నన్ను ఇక్కడినుండి బయటికి గెంటేయండి” అని అందులో వ్రాశాను. స్వామి కనీసం నన్ను బయటికి పొమ్మనైనా చెబితే వెళ్ళిపోయి ఇంకొక ఉద్యోగం వెతుక్కోవచ్చు. అదీ నా ఆలోచన. కానీ, నాలుగు సంవత్సరాలు ఆ కంపెనీలో కష్టపడి పనిచేసి, ప్రమోషన్ తెచ్చుకున్న సమయంలో ఏకంగా ఆ ఉద్యోగాన్నే పోగొట్టుకోవలసివచ్చిందే అన్న ఆవేదన నన్ను క్రుంగదీసింది.

మరునాటి ఉదయం దర్శనం సమయంలో స్వామికి ఆ ఉత్తరం ఇవ్వజూపాను. స్వామి నన్ను చూసి “బయటికి పో” అనడానికి బదులు “లోపలికి పో” అన్నారు. లేడిపిల్లలా చెంగున లేచి ఇంటర్వ్యూ గదిలోకి పరుగు తీశాను. ఉద్యోగం ఊడినా ఎట్టకేలకి స్వామితో ఇంటర్వ్యూ అయినా లభిస్తోంది కదా అని ఊరట కలిగింది. లోపలికి వచ్చిన తరువాత స్వామి నేను పాడే భజనలగురించి, ఇంకా అనేక ఇతర విషయాలగురించి మాట్లాడడం మొదలెట్టారు. స్వామి సన్నిధి భాగ్యాన్ని తనివితీర ఆస్వాదిస్తూ నా ఉద్యోగం సంగతి పూర్తిగా మరచి పోయాను. అయితే, ఉన్నట్లుండి నా లివర్ సమస్య జ్ఞాపకం రావడంతో, “స్వామీ, నా లివర్...” అంటూ ఏదో చెప్పబోయాను. స్వామి వెంటనే అందుకొని, “నాకు తెలుసు, నీ లివర్ సమస్యగురించి. చెన్నైలో డా॥ నాగరాజన్ని సంప్రదించావు. నీకు ఫలానా ఇంజెక్షన్ ఇచ్చాడు, ఇప్పుడు ఫలానా మందులు వాడుతున్నావు...” అంటూ నా వ్యాధి తాలూకు పూర్తి వివరాలు, నేను వాడుతున్న మందుల పేర్లు వరుసగా చెప్పేస్తుంటే నిశ్చేష్టుడనయ్యాను. స్వామి అలా మాట్లాడుతూ చేతిని గాల్లో తిప్పి గుప్పెడు విభూతి సృష్టించి నా చేతిలో వేశారు. నేను దానిని పొట్లం కట్టి భద్రపరచుకోవాలని ప్రయత్నిస్తుంటే, “మొత్తం ఇక్కడే తిను” అని ఆదేశించారు. స్వామి ఆజ్ఞను శిరసావహించి మొత్తం అక్కడే నోట్లో వేసుకున్నాను. అంతే! నా లివర్ సమస్య మటుమాయం!

ఈ సంఘటన జరిగింది 1973లో. నాకిప్పుడు డెబ్బై ఏళ్ళకు పైబడ్డాయి. ఇంతవరకు మళ్ళీ ఆ వ్యాధి జాడలేదు. ఎలాంటి సమస్య లేకుండా అన్నిరకాల పదార్థాలను తింటున్నాను. నా లివర్ పర్ఫెక్ట్ గా ఉంది. ఒకసారి వెనక్కి తిరిగి చూసుకుంటే, ఆ పన్నెండు రోజులు స్వామి నాకు పెట్టిన 'పరీక్ష' నాకు ఆరోగ్య భాగ్యాన్ని ప్రసాదించడానికే అని గ్రహించాను.

నేను ప్రమోషన్ మీద బళ్ళారి వెళ్ళడానికి ఆ ఇంటర్వ్యూలో స్వామి తమ అనుమతిని, ఆశీస్సులను ప్రసాదించారు. కంపెనీవాళ్ళు విధించిన గడువు దాటి పోయినా నేను బళ్ళారి వెళ్ళి బాధ్యతలు స్వీకరించడానికి పైఅధికారులు ఎలాంటి అభ్యంతరమూ వ్యక్తం చేయలేదు.”

(సశేషం)

SRI SATHYA SAI HIGHER SECONDARY SCHOOL, PRASANTHI NILAYAM - 515134, (A.P.)

ADMISSION NOTICE 2017-18

Admissions to Class I (Boys & Girls) and Class XI (Boys & Girls) of Sri Sathya Sai Higher Secondary School, Vidya Giri, Prasanthi Nilayam, Ananthapur Dist., Andhrapradesh-515134 for the academic year 2017-18 will take place in **June 2017**

The medium of instruction is English and the school is wholly residential school.

Admission criteria for Class I **

Age Limit: 5½ years to 6½ years as on 30th Sept 2017 (Duplicate copy of Date of Birth Certificate – "issued by competent authority" shall be produced).

The Date of Birth should be between 30-03-2011 and 30-03-2012.

** Selection through random selection method

Admission criteria for Class XI

Only English Medium students are eligible to apply.

Prospectus and Application forms can be obtained from **1st January 2017** onwards till **31st January 2017** either from the office of **Sri Sathya Sai Higher Secondary School, Prasanthi Nilayam, Puttaparthi** by paying cash Rs.100/- (*Timing: 10 AM to 11 AM / 2 PM to 3 PM on all days except Sundays and holidays*)

(or) can be downloaded from our website: **www.ssshss.edu.in**

The downloaded filled in application should be sent along with a Demand Draft drawn in favour of **Principal, Sri Sathya Sai Higher Secondary School on STATE BANK OF INDIA, Puttaparthi Branch (CODE no:2786)** for the value of Rs.100/- with self-addressed envelope (Size: 15 cm x 24 cm) .

The last date for submission of filled in application form will be **15-02-2017**

E-mail: ssshss@gmail.com

Phone No: 08555-289289

PRINCIPAL

శ్రీ సత్యసాయి సూపర్ స్పెషాలిటీ ఆసుపత్రిలో మూత్రకోశ వైద్యుల సమావేశం

వైద్యవిద్య వైద్యుని జీవితంలో నిరంతరంగా కొనసాగే ప్రక్రియ. వైద్యరంగములో తరచూ వ్యాధినిర్ధారణకు సంబంధించి, చికిత్సా విధానానికి సంబంధించి మార్పులు చోటుచేసుకుంటూ ఉంటాయి. ఈ పరిణామాలపట్ల సదవగాహన వైద్యుని ప్రతిభకు వన్నె తెస్తుంది. ఈ నేపథ్యంలో శ్రీ సత్యసాయి ఇన్స్టిట్యూట్ ఆఫ్ హైయర్ మెడికల్ సైన్సెస్ (ప్రశాంతిగ్రామ్) భారతదేశంలోని మూత్రకోశ వైద్యుల సంఘానికి అనుబంధ సంస్థ అయిన దక్షిణ భారతదేశ మూత్రకోశ వైద్యుల సంఘంతో కలసి 'ప్రొఫెసర్ హెచ్.ఎస్. భట్ కంటిన్యూయింగ్ యూరాలజీ ఎడ్యుకేషన్' సదస్సును 2016 నవంబరు 27న శ్రీ సత్యసాయి ఇన్స్టిట్యూట్ ఆఫ్ హైయర్ మెడికల్ సైన్సెస్, ప్రశాంతిగ్రామ్లో నిర్వహించింది. శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్టు సభ్యులు శ్రీ కె. చక్రవర్తి, శ్రీ ఆర్.జె. రత్నాకర్ మరియు శ్రీ జి.ఎస్.ఆర్.సి.వి. ప్రసాదరావుగార్ల సమక్షంలో ప్రారంభించిన ఈ సదస్సు ప్రధానాంశం 'మూత్రపిండంలో రాళ్ళు' (యూరోలుథియాసిస్)

కీర్తిశేషులు ప్రొ|| హెచ్.ఎస్. భట్ గౌరవార్థం ఈ కార్యక్రమం నిర్వహించారు. ప్రొఫెసర్ భట్ మూత్రకోశ వ్యాధినిపుణులు. భారతదేశములో ఈ విభాగములో వైద్యం అభివృద్ధి చెందడానికి వీరు కృషి చేశారు. భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారి భక్తులైన వీరు పుట్టపర్తిలోని

శ్రీ సత్యసాయి ఇన్స్టిట్యూట్ ఆఫ్ హైయర్ మెడికల్ సైన్సెస్ (సూపర్ స్పెషాలిటీ హాస్పిటల్)లో మూత్రకోశ (యూరాలజీ) విభాగాన్ని స్థాపించి, పోస్టు గ్రాడ్యుయేట్ కోర్సును కూడా ప్రారంభించారు. ఈ విభాగానికి వైద్యునిగా వ్యవహరించారు. రెండు దశాబ్దాలపాటు తమ అమూల్యమైన సేవలనందించి 2010 నవంబరు 19న పరమపదించారు. వీరిని సంస్మరిస్తూ 2016 నవంబరు 27న శ్రీ సత్యసాయి సూపర్ స్పెషాలిటీ హాస్పిటల్లో నిర్వహించిన ఈ వైద్యుల సమావేశంలో భారతదేశంలోని వివిధ ప్రాంతాలనుండి విచ్చేసిన 135మంది యూరాలజిస్టులు పాల్గొన్నారు. డా|| డి. రమేశ్ (ఆనరరీ సెక్రటరీ, యూరాలజికల్ సొసైటీ ఆఫ్ ఇండియా), డా|| కృష్ణస్వామి కన్నన్ (ప్రెసిడెంట్, అసోసియేషన్ ఆఫ్ సదరన్ యూరాలజిస్ట్స్), డా|| మహేష్ దేశాయ్ (డైరెక్టర్, ముల్లిభాయ్ పటేల్ యూరాలజికల్ హాస్పిటల్, నడియోడ్), ప్రొఫెసర్ నితీన్ కేక్రే (హెడ్, సి.ఎమ్.సి. వేలూరు), డా|| సంజయ్ భట్ (కోచి), డా|| అరుణ్ చావ్లా (మణిపాల్), డా|| కె.ఎస్.ఎన్. చారి (గుంటూరు) మరియు డా|| సి. మల్లికార్జున (హైదరాబాద్) బోధకులుగా వ్యవహరించారు. ఈ కార్యక్రమాన్ని ఆరు సమావేశాలుగా విభజించి పద్దెనిమిది అంశాలపై మాట్లాడారు.

శ్రీ సత్యసాయి సూపర్ స్పెషాలిటీ హాస్పిటల్ డైరెక్టర్ డా|| గురుమూర్తి భగవాన్ బాబావారిని ఉటంకిస్తూ, 'విశ్వజనీనమైన వైద్యసేవ', 'వ్యాపారదృష్టిరహితమైన వైద్యసేవ', 'దయతోకూడిన వైద్యసేవ', 'వ్యాధులు ప్రబలకుండా ముందుగా అందించే ఆరోగ్యసేవ', 'అధ్యాత్మిక స్ఫూర్తితో అందించే వైద్యసేవ'లనుగురించి మాట్లాడారు.

డా|| కృష్ణస్వామి కన్నన్ పూర్వ పుణ్యఫలం తనను ప్రశాంతి నిలయానికి తీసుకువచ్చిందన్నారు. ప్రశాంతి నిలయం వ్యాధిగ్రస్తులకు దయతో, ప్రేమతో వైద్యసేవలను అందించే దివ్యక్షేత్రమన్నారు. ఆహూతులు ఈ సదస్సులో ఆకళింపు చేసుకున్న విషయాలను వారి స్వస్థానాలకు వెళ్ళిన తరువాత ఆచరణలో పెట్టాలన్నారు.

- దివి చతుర్వేది

యద్భావం తద్భవతి

జపించేచోట గోచరిస్తూ ఉంటాడు. తులసీదాసు భక్తులకు లంకాపట్టణ శోభను వర్ణించి చెప్పడం హనుమంతుడు అదృశ్యంగా ఉండి విన్నాడు.

తులసీదాస్ మహాకవి హిందీలో 'రామచరిత మానస్' అనే మహాకావ్యాన్ని రచించాడు. అతడు గొప్ప రామభక్తుడు. తన కావ్యంలో లంకాపట్టణ వైభవాన్ని వర్ణిస్తూ, “లంకలో రాజభవనాలు ఆకాశాన్ని అంటేలా ఉన్నాయి. ఉద్యానవనాలలోని పూలతోటలన్నీ తెల్లని పుష్పాలతో నిర్మల చిత్తాలను నిరూపించేవిగా ఉన్నాయి” అని వ్రాశాడు.

ఒకనాడు తులసీదాసు వచ్చే సమయానికి ముందుగా హనుమంతుడు అక్కడికి వచ్చి కూర్చున్నాడు.

తులసీదాస్ రాగానే, “తులసీదాస్! నీవు వ్రాసిన కవిత్వం తప్పు. లంకలోని పుష్పాలు తెల్లగా ఉన్నవి నేనేక్కడా చూడలేదు. అన్నిచోట్లా ఎర్రని పుష్పాలనే చూశాను. నేను స్వయంగా వెళ్ళాను, చూశాను.

రామనామం ఎక్కడ స్మరింపబడుతూ ఉంటుందో అక్కడ హనుమంతుడుంటాడు. అతడు వాయుపుత్రుడు కనుక సర్వత్రా నిండి ఉంటాడు. రామనామం

నీవు లంకకు వెళ్ళలేదు, చూడలేదు. కేవలం వర్ణించి చెబుతున్నావు. అందమైన పదాలను చేర్చుతున్నావు. సత్యవాక్పరిపాలకుడైన శ్రీరాముని చరిత్రలో అసత్యం

ఉండడానికి వీల్లేదు. ఆ పద్యాలను నీవు వ్రాసిన రామాయణంలోనుండి తీసెయ్యి” అంటూ చాలాసేపు వాదించాడు.

తులసీదాసు, “సత్యస్వరూపుడైన రాముని చరిత్రలో నేను అసత్యాన్ని చేర్చలేదు. నేను వ్రాసినది సత్యమే” అంటూ హనుమంతునితో వాదించాడు. ఇద్దరికీ వాదోపవాదాలు సాగుతున్నాయి. ఇద్దరికీ ఆరాధ్య దైవం రాముడే. వీరి వాదన మితిమీరడంవలన రాముడు ప్రత్యక్షమై, “హనుమంతా! తులసీదాసు వర్ణించినది పరమ సత్యము” అన్నాడు. “అయితే, నేను లంకలో చూసినది అసత్యమా స్వామీ?” అని ప్రశ్నించాడు హనుమంతుడు. “నీకు రావణునిపై క్రోధంవలన కన్నులు ఎర్రబడి లంకలోని తెల్లని పుష్పాలుకూడ ఎర్రగా కనబడ్డాయి. ఇది నీ దృష్టిదోషమేకాని, పదార్థ దోషము కాదు” అన్నాడు

రామచంద్రుడు. దృష్టి ఎట్టిదో సృష్టి అట్టిదిగా ఉంటుంది. సర్వం మన మనోభావాలలో ఇమిడి ఉంటుంది.

- బాబా

చిత్రకారులు: భావరాజు వేంకట సత్యమూర్తి

SATHYA SAI MIRPURI COLLEGE OF MUSIC
Vidyagiri, Prasanthi Nilayam – 515 134, Dist. Anantapur, Andhra Pradesh

ADMISSIONS NOTICE

FULL-TIME COURSES

FOUNDATION COURSE (2 years)	DIPLOMA COURSE (3 years)
<ul style="list-style-type: none"> Carnatic / Hindustani - Vocal, Veena, Mridangam, Sitar or Tabla <p>Eligibility:</p> <ul style="list-style-type: none"> Schooling: passed Std. VIII Age: between 14 to 18 years 	<ul style="list-style-type: none"> Carnatic / Hindustani - Vocal, Veena, Mridangam, Sitar or Tabla <p>Eligibility:</p> <ul style="list-style-type: none"> Schooling: passed Std. X Qualification: Foundation Course (or equivalent) in Music from a recognized College / Institution Age: between 16 to 20 years

Applications: **1 January 2017 to 28 February 2017.**
Admissions Tests & Interviews: **April 2017** at Prasanthi Nilayam, Andhra Pradesh.

Candidates may apply to the Registrar, Sri Sathya Sai Institute of Higher Learning, Prasanthi Nilayam – 515 134, Anantapur District, A.P. along with an Indian Postal Order / Bank Draft for ₹50/- drawn in favour of Sri Sathya Sai Institute of Higher Learning, payable at SBI, Prasanthi Nilayam, Puttaparthi. The name and complete postal address should be clearly stated in block letters on the reverse of the IPO/DD and also in the requisition letter.

Alternatively, candidates may email their request to musicadmissions@sssihl.edu.in for the application form and Admissions Handbook.

+91 9441 911 391 | musicadmissions@sssihl.edu.in

సిక్కిం అసెంబ్లీ స్పీకర్, మంత్రులు

విద్యార్థుల సంగీత విభావరి

శశాంక్, రాకేష్ వేణుగానం

ఉయ్యాల ఉత్సవం

ప్రియ సిస్టర్స్ గాత్ర కచేరీ

స్నాతకోత్సవ ఊరేగింపు

శ్రీ సత్యసాయి స్వర్ణరథోత్సవం

డా॥ చిదంబరం స్నాతకోపన్యాసం

భగవాన్ 91వ జన్మదినోత్సవ దృశ్యమాలిక

కేంద్ర ఆరోగ్యశాఖామంత్రి ప్రసంగం

సీతారామ కల్యాణం

వేణుగోపాలస్వామి రథోత్సవం

సూపర్ స్పెషాలిటీ ఆస్పత్రికి 'ఎన్ఎబిహెచ్' గుర్తింపు

ప్రైమరీ స్కూల్ బాలికల నృత్య సంగీత రూపకం

విద్యుద్దీపకాంతులతో తేజరిల్లుతున్న యజుర్మందిరం

జన్మదినోత్సవానికి హాజరైన అశేష భక్తజన సందోహం

మొబైల్ హాస్పిటల్స్ ప్రారంభోత్సవ దృశ్యం

Date of Publication 23rd December 2016

అశాంతికి బివ్వెషధం భగవత్ప్రేమ

ఈనాటి మానవుణ్ణి ఆవేశించిన, ఆవరించిన రోగమొకటి ఉన్నది. అదే అశాంతి. సాధారణంగా రోగాన్ని నివారణ గావించుకొనవలెనన్న రెండు విధములైన మార్గముల ననుసరించాలి. ఒకటి, ఔషధం సేవించాలి. రెండు, పథ్యం పాటించాలి. అదేవిధముగా, అశాంతి అనే రోగము నివారణ కావలెనన్న భగవంతునిపై ప్రేమ అనే ఔషధం, ఆజ్ఞను పాటించడం అనే పథ్యం రెండూ ఉండాలి. ఐతే, కొంతమందికి భగవంతునిపై ప్రేమ ఉన్నదిగాని, ఆజ్ఞను పాటించడం లేదు. మరికొంతమంది ఆజ్ఞను పాటిస్తున్నారు కాని, ప్రేమతో పాటించడం లేదు. భగవంతునిపై ప్రేమ, ఆజ్ఞపాలన రెండింటికీ సమన్వయం జరిగినప్పుడే అశాంతి అనే రోగం నివారణకాగలదు. ఎవరి హృదయం దయతో నిండియుంటుందో, ఎవరి వాక్కు సత్యముతో అలంకరింపబడి ఉంటుందో, ఎవరి శరీరము పరోపకార సంబంధమైన కార్యములలో పాల్గొంటుందో అట్టివారిని ఎట్టి దుష్ట శక్తులూ ఏమీ చేయజాలవు.

- బాబా

వార్షిక చందా: ₹ 60 (భారతదేశంలో) ₹ 550, లేక \$ 13 లేక £ 9 (విదేశాలకు)
చందా రుసుము ఒకటి లేక, రెండు, లేక మూడు సంవత్సరములకు స్వీకరింపబడును.

సనాతన సారథి చందాలు మనీయార్డరుద్వారా, లేక పర్సనల్ చెక్ ద్వారా, లేక డిమాండ్ డ్రాఫ్ట్ ద్వారా లేక, ఆన్ లైన్ పద్ధతిన మా వెబ్ సైటు www.sanathanasarathi.org ద్వారా చెల్లించవచ్చును. చందాలు పంపవలసిన చిరునామా: కన్వీనర్, శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం - 515134, ఆంధ్రప్రదేశ్.